

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31.
ADMINISTRACJA ul. Podwałe 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI i Ska Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje odtwarzone wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141 690.
Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza
w miejscu
i na prowincji

30 mk

PRENUMERATA:

	mięsięcznie
we Lwowie bez dostawy	600 — Mk.
we Lwowie z dostawą	760 — Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	760 — Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	1600 — Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwałe 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokółowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Przejęcie Górnego Śląska.

Od dnia 15 bm. część Śląska Górnego przyznana Polsce należy już do niej „de iure” i „de facto”.

Wzruszający naprawdę moment. Odczuwa też jego doniosłość naród cały i niemasz takiego serca polskiego, które nie zadrżałoby radosnym uniesieniem na myśl, że Śląsk — acz niecały — to znowu Polska.

Bo nie wczoraj i nie onegdaj oderwano od nas tę prastarą Białych Orłów pieśń. I zapisane jest w dziejach krwawymi głoskami jej męczeństwo tyłowiekowe, jej niepokonane wytrwanie, jej z pokolenia na pokolenie przekazywana walka o zachowanie języka i ducha polskiego.

Możny był ten grabieżca, zaufany w swej potędze, a każdy środek, jaki zdawał się prowadzić do celu, był mu dobry. Na Górnym Śląsku jednak wszystkie zawiodły i gwałt, ni ucisk, ni tysiące pokuszeń nie spełniły oczekiwań i przewidywań. Nie ugiął się Śląsk pod startą rozporządzeń jawnych i tajnych, jakie sypały się z Berlina, by ów lud zgniebić, lub do zaprzaństwa nakłonić. Ślązak mimo wszystko zachował język ojczysty, czuł się Polakiem i złem ani dobrem nie dał się odwieść od tego.

Teraz owoce zbiera wytrwałości: swój między swymi będzie mógł w pełni praw i wolności radować się, iż nie napróżno tyle wycierpiał.

A na Rząd spada obowiązek, uczynić wszystko, co w naszej mocy, by radość ludu śląskiego z powrotu do Ojczyzny nie doznała znaczenia.

W twardej szkole pruskiej wychowany, nawykły do rygoru i ładu, niechaj znajdzie go w nieuszczupionym stanie pod strzechą ojczystą. — Szczególną otoczyć trzeba Śląsk opieką również i z tych względów, że to skarbnica, z której bogactwami zasiloną, Polska łatwiej niż dotąd i z pomyślniejszym wynikiem prowadzić będzie mogła walkę z trudnościami ekonomicznymi i finansowymi.

Nakoniec nie zapominajmy, że Niemcy tylko pod przymusem i nie bez protestu opuścili ten łup swej drapieżności, że napewno nie spuszcza zeń oka, nie zaniechają prób wyrwania nam Śląska znowu. A wróg to, mimo doznanego w wojnie pogromu, silny; a wróg to podstępny, jak żaden inny z narodów. Ubezpieczymy przed nim Śląsk najpewniej, jeśli nie tylko granic strzedz będziemy żelaznym murem żołnierza. Dołożymy również starań, by pod osłoną tego muru, ludność w zadowoleniu oddawać się mogła pracy, korzystając z dobrodziejstwa ładu, w dobrobycie znajdując dalszą do znojących wysiłków zachętę.

* * *

Opole, 16 czerwca. We czwartek, dnia 15. bm. o godz. 22.30 wieczorem nastąpiło w wielkiej sali

w gmachu komisji sojuszniczej oddanie Państwu Polskiemu części Górnego Śląska, przyznanej mu decyzją Rady ambasadorów z dnia 30, października 1921 roku.

Posiedzenie zagał prezydent komisji międzysojuszniczej gen. Lerond. Polskę reprezentował wiceminister dr. Zygmunt Seyda w towarzystwie sędziego dr. Zagórńskiego. Niemcy zaś reprezentował poseł dr. Eckhardt. Po przemówieniu przewodniczącego podpisali komisarze koalicyjni oraz pełnomocnicy polski i niemiecki warunki oddania.

Bezpośrednio potem nastąpiła notyfikacja granic przez odczytanie i wręczenie odnośnego dokumentu obu pełnomocnikom.

Z chwałą tą przeszła na Polskę władza suwerenna nad terytorjum jej przyznaniem.

Katowice. (PAT.). Wkroczenie wojsk polskich na Górny Śląsk pod wodzą gen. broni Szeptyckiego nastąpi we wtorek 20 bm. przed południem. poczem wejdą przedstawiciele województwa śląskiego i komitet przyjęcia wojsk polskich. Przekroczenie granicy nastąpi na moście szopenickim pod Sosnowcem we wtorek o godz. 8 rano. Do Katowic wojska wkroczą między 10 a 11 przed południem drogą do Szopienic. Według informacji z Komitetu przejęcia i z Województwa wojsko polskie na granicy powita wojewoda Rymer z członkami tymczasowej Rady wojewódzkiej oraz delegat biskupi ks. prałat Kapica wojsku udzielił błogosławieństwa. Inwalida powstaniec górnośląski przetrnie szablą symboliczny łańcuch graniczny z zieleni, poczem wojsko w otoczeniu oddziałów byłych powstańców wmaszeruje do Katowic. U wejścia do miasta powita wojska stary burmistrz miasta dr. Górnik w otoczeniu członków Rady miejskiej i członków Magistratu, na rynku zaś imieniem ludności Górnego Śląska przemówi p. Korfanty. Następnie na rynku odprawiona będzie Msza polowa, poczem odbędzie się defilada wojsk przed gen. Szeptyckim i oficjalnymi gośćmi. Po południu projektowana jest w parku Kościuszki (dawny park południowy) zabawa ludowa.

We wtorek zajmie wojsko polskie pierwszą strefę t. j. miasto i powiat Katowice. Obejmowanie drugiej strefy, tj. Huty Królewskiej i okolicy nastąpi we czwartek. Następnie stopniowo, co dwa do trzech dni obejmowane będą dalsze strefy, których jest sześć. Całe objęcie obszaru górnośląskiego dokonane będzie około 10. lipca br.

Katowice. (PAT.). Tymczasowa Rada wojewódzka odbyła 17. bm. trzy posiedzenia. Uchwalono udać się we wtorek 20 bm. in corpore do Szopienic, aby na granicy województwa powitać wkraczające na Górny Śląsk wojska polskie. Następnie Naczelnik Wydziału bezpieczeństwa p. Krzyżanowski odczytał projekt rozporządzenia dla organizacji policji komunalnej, oraz o utworzeniu dyrekcji policji w Katowicach, Hucie Królewskiej i Bielsku. Oba te projekty uzyskały aprobatę Rady. Z kolei Naczelnik Wydziału administracyjnego p. Kempka przedstawił projekty rozporządzeń o ustroju wojewódzkim i ustroju

powiatowym. Projekty te zostały również przyjęte. Postanowiono także zwrócić się do komisji legislacyjnej z prośbą, aby rozpatrzyła sprawę zniesienia obszarów dworskich i przyłączenia ich do gmin, oraz aby opracowała odnośny projekt. Wojewoda Żurawski przedłożył rozporządzenie dotyczące zakazu wywozu z obszaru województwa artykułów codziennego użytku. Po dłuższej dyskusji Tymczasowa Rada wojewódzka zgodziła się na to rozporządzenie.

CALONDER I CACEHNBECK NA ŚLĄSKU.

Katowice. (PAT.). Wczoraj odbyła się tu wstępna konferencja prezydenta komisji mieszanej dla G. Śląska, p. Calondra oraz p. Cacehnbecka, prezydenta przyszłego trybunału rozjemczego, z przedstawicielami Polski i Niemiec w sprawie objęcia przez obu prezydentów przedowania. Siedzibą komisji mieszanej będą Katowice, trybunału zaś rozjemczego Bytom. Dziś popołudniu obaj prezydenci udali się do Opoła w celu złożenia wizyty komisji międzysojuszniczej

UROCZYSTOŚCI NARODOWE W DNIU OBJĘCIA GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Warszawa. (PAT.). Z powodu zbliżającego się terminu objęcia Górnego Śląska przez władze polskie, w porozumieniu ze Sejmem i Rządem, utworzył się Centralny Komitet uroczystości objęcia G. Śląska. Komitet wyłonił 5 komisji, opracował program uroczystości i wyjazdu delegacji z Warszawy do Katowic, oraz uchwałił odwołać się do całego społeczeństwa, aby w dniu objęcia G. Śląska przez Polskę, urządzono w całej Polsce uroczystości ku uczczeniu tej historycznej chwili. Przewodnictwo Centr. Komitetu objął Marszałek Sejmu Trąmpczyński.

AMNESTJA NA GÓRNYM ŚLĄSKU.

Berlin. (PAT. Pomiędzy niemieckimi i polskimi delegatami toczą się w Opolu rokowania nad tekstem amnestji. Wniosek pruskiego ministra spraw wewnętrznych, aby członków policji plebiscytowej natychmiast użyć na miejscu, jako policji bezpieczeństwa, nie został uwzględniony, jednakże ci z członków policji plebiscytowej, którzy zgłoszą się do policji bezpieczeństwa, będą natychmiast przyjęci w ramach etatu, które pozwolą Niemcom na utrzymanie takiej liczby policjantów, jaką mieli w roku 1913.

ODEZWA DO LUDNOŚCI GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Katowice. (PAT.) Komitet przyjęcia wojska polskiego ogłosił następującą odezwę do ludności Górnego Śląska:

„Rodacy. Nareszcie wybiła dla nas godzina wolności. Polska obejmie już przyznane jej części Górnego Śląska i we wtorek, dnia 20. czerwca br. przed południem wkroczy na Górny Śląsk polskie wojsko, aby go połączyć z naszą ojczyzną. Wzywamy was przeto Rodacy jeszcze raz, abyście jak najserdeczniej przyjęli naszych braci. Żołnierze nasi, to bohaterowie, którzy uwolnili Polskę od jej zaborców, którzy krew swą przelali w obronę naszej, bo gdyby Polska nie była wolną, to i Śląsk nasz jęczałby w niewoli. To też mając to na uwadze, jakoteż i to, że wśród żołnierzy znajdują się będą i powstańcy Górnego Śląska, powitajmy ich całym sercem, jak na to zasługują. Wzywamy wszystkich, by w poszanowaniu po-

wagi tej wielkiej uroczystości stosowali się wszędzie do przepisów dotyczących powitania wojska polskiego. Zachowaliśmy wzorową karność i uważamy, aby uroczystość odbyła się jak najgodniej.

ROZWIĄZANIE POLICJI NIEMIECKIEJ.

Katowice. (PAT.) W sobotę w południe nastąpiło rozwiązanie dotychczasowej policji Górnego Śląska i przekazanie władzy policyjnej przedstawicielom Rządu polskiego. — Wczoraj o godz. 6 popołudniu wkroczyła policja polska do Katowic i pełniła już służbę przez całą noc. Dziś po południu przybyła polska policja konna, witana po drodze i w Katowicach entuzjastycznie. Do policji tej przyjęta została część funkcjonariuszy dotychczasowej policji, którzy dobrowolnie zgłosili się do służby.

PRZEJĘCIE RUCHU KOLEJOWEGO.

Katowice. (PAT.) W niedzielę o godz. 6 po południu nastąpiło w Katowicach przejście przez Polskę ruchu kolejowego i pocztowo-telegraficznego. O tej godzinie delegaci polskich kolei przybyli do gmachu dyrekcji kolei w Katowicach, i przejęli służbę od urzędników niemieckich. Przejęcia dyrekcji kolei dokonał delegat Ministerstwa

kolei żelaznych i prezes poznańskiej dyrekcji kolejowej p. Dobrzycki, poczem nastąpiło przeżalenie funkcji prezydenta kolei żelaznych na Górnym Śląsku na b. Ministra kolei p. Sikorskiego. O godz. 12 w nocy wejdzie w życie nowy rozkład jazdy. Przejęcie kolei odbyło się w najlepszym porządku. Przejęcie ruchu pocztowo-telegraficznego odbyło się również bez większej przeszkody w ruchu. W urzędzie telegraficznym i telefonicznym po odejściu urzędników niemieckich objęły służbę urzędniczki polskie.

WYMIANA AKTÓW.

Opole. (PAT.) Dziś podpisany został w Opolu układ polsko-niemiecki w sprawie wymiany aktów. Według treści tego układu obie strony zobowiązały się pozostawić wszelkie akty na miejscu i odstąpić je razem z odnośnym urzędem drugiej stronie. Wszelkie akty z wyjątkiem aktów generalnych winny być wydane drugiej stronie bez względu na instancję administracyjną, w której się znajdują, o ile drugiej stronie potrzebne są dla prawidłowego prowadzenia administracji. O ile do wykonania umowy miały powstać różnice zdań, kwestję tę rozstrzygnie w drodze arbitrażu trybunał międzysojuszniczy dla Górnego Śląska.

Przesilenie.

PISMO NACZELNIKA PAŃSTWA.

Dnia 17. czerwca przybył do Sejmu szef kancelarii cywilnej Naczelnika Państwa p. Car i wręczył marszałkowi pismo następującej treści:

„W odpowiedzi na pismo p. Marszałka z dnia 17. czerwca, zawierające tekst uchwał Sejmu Ustawodawczego z 16. i 17. bm. w sprawie tworzenia Rządu, mam zaszczyt zakomunikować, co następuje:

Dotychczas w wypadkach otworzyła się przesilenia rządowego odczuwałem brak jasnych i niedwuznacznych postanowień co do metod tworzenia Rządu, oraz ulegalizowanej instytucji, mającej kryzys rozwiązać w sposób legalny i na prawne oparty. Brak takiej instytucji dał się odczuć zwłaszcza przy ostatnim przesileniu, gdy Konwent seniorów, tj. ta instytucja, którą dotychczas uważałem za miarodajną przy tworzeniu Rządu — został zakwestionowany zarówno przez p. Marszałka, jak i przewodniczących niektórych klubów w czasie moich konferencji w dniach 10. i 11. bm.

Uchwały z dnia 16. i 17. czerwca w znacznej mierze pomagają do oparcia tak ważnej sprawy, jak tworzenie Rządu, na podstawie prawnej i przez to szczęśliwie, mam nadzieję, przyczynią się do prawnych zasad rządzenia Polską.

W tym stanie rzeczy nie mogę zmienić do-

tychczasowego mego stanowiska, które określiłem w przemówieniu do Konwentu seniorów w d. 12. bm. Uważam, iż gdy istnieje w łonie Sejmu instytucja powołana prawnie do tworzenia rządu, nie chcę w tej ważnej dla państwa sprawie z instytucją tą o prawo pierwszeństwa się współubiegać i dlatego usuwając na stronę moją osobę, orzekam się inicjatywy przy powołaniu nowego Rządu, proszę zarazem p. Marszałka o wskazanie mi desygnowanego przez Sejm premiera w myśl wyżej wymienionych uchwał z 16. i 17. czerwca br.

Podpisano: Warszawa, Belweder 17. czerwca 1922. Naczelnik Państwa, Józef Piłsudski.

Na skutek powyższego listu zwołał Marszałek na dzień następnny Komisję główną. Chaotyczna dyskusja trwała około godziny. Wyłonili się kandydatury:

Poniłowski, Władysław Stęśłowicz, Pluciński (komisarza w Gdańsku) i Sołtana, wojewody warszawskiego.

Obrady odłożono do niedzieli na godzinę 5 popołudniu.

Krają nadto pogłoski o kandydaturze Stanisława Wojciechowskiego, Jana Kucharzewskiego i Adama Tarnowskiego.

W związku z przesileniem posłowie Zamoycki, Wróblewski i Sobański wezwani zostali telefonicznie do Warszawy.

Obrady Sejmu.

Warszawa. (PAT.) Sprawozdanie z posiedzenia sejmowego z dnia 17 czerwca 1922. Na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia sejmowego znajdowała się sprawa zmiany regulaminu, celem utworzenia komisji głównej. Imieniem komisji regulaminowej, przedłożył sprawozdanie pos. ks. Lutostawski. — Komisja regulaminowa ustaliła brzmienie art. 53 a we formie następującej:

1) Do ustalenia stanowiska większości Sejmu w stosunku do spraw przez Sejm tej zaleconych, a w szczególności w stosunku do zadań z przesileniem rządowym związanych, ustanawia się komisję główną pod przewodnictwem Marszałka.

2) Komisja ta powstaje w ten sposób, że posłowie upoważniają do zastępstwa w niej swoich delegatów z pomiędzy siebie wybranych, przy czem jednak każdy delegat musi posiadać zastępstwo przynajmniej 5 posłów, a poszczególne delegacje nie mogą liczyć więcej członków, niż 6. Jednocześnie z delegatami upoważniają się wskazać ich zastępców.

3) Głosowanie w komisji głównej odbywa się w ten sposób, że każda delegacja głosuje łącznie liczbą głosów, które reprezentuje.

4) Za stanowisko odpowiadające większości Sejmu uważa się to stanowisko, które popiera delegacje reprezentujące połowę plus wszystkich członków Sejmu.

Po przemówieniach pp. Woźnickiego, Liebermana, Gzędzińskiego i Daszyńskiego, którzy przemawiali po referacie ks. Lutostawskiego przystąpiono do głosowania imiennego. Wniosek komisji został przyjęty 161 głosami przeciw 150. Marszałek oznajmiając wynik głosowania dodał, że w celu jak najszybszego zakończenia przesilenia, przewodniczący klubów winni do godz. 6 wieczorem donieść kancelarii sejmowej, jacy posłowie są delegowani z klubów do Komisji głównej. Marszałek zaznaczył równocześnie możliwość odbycia jeszcze dziś wieczorem posiedzenia Komisji głównej. Następne posiedzenie odbędzie się we wtorek, dnia 20 bm. Na porządku dziennym zakończenie dyskusji nad ordynacją wyborczą, oraz przedłożenie tych spraw, dla których załatwienia udział Rządu nie jest potrzebny.

Pomoc dla Polaków w Rosji.

Otrzymujemy następującą odezwę:

Nasze posłannictwo historyczne rozpościerało wpływ kultury i myśli politycznej polskiej daleko na Wschód. Na przestrzeni całej Rusi znajdował się tysiącletni dorobek polskiego ducha i polskiej pracy. Wytrwanie na tych placówkach kresowych i utrzymanie ich jest obecnie — jak dawniej — naszym najświętszym przykazaniem narodowym.

Stan posiadania polskiego na Rusi w 1918

wymosił 2 miliony polskiej ludności, 3 miliony ha ziemi, około 2.000 zakładów przemysłowych, a wartość materialnego dobytku narodowego, według oszacowania z r. 1914, dochodziła do kilku miliardów rubli w złocie. Bolszewizm zdruzgotał ten dobytek polski. Mimo to z górą milion Polaków pozostało na stanowisku na imię świętej idei.

Dzisiaj cierpią oni głód i niedzę niewypowiedzianą, a dzieci ich — ta nadzieja narodu — mające ująć i przekazać przyszłym pokoleniom sztandar polskości, są skazane na nieuniknioną zagładę, jeśli rychła i wydatna pomoc ich nie uratuje.

Rząd nasz podjął już akcję w tym kierunku i w najbliższych miesiącach wysyła osobny pociąg Czerwonego Krzyża z transportem żywności i odciepły. Jednakowoż pomoc ta nie zdoła podobać ogromowi klęski. Odwrócić katastrofę może tylko wyteżony wysiłek całego społeczeństwa. Wszyscy, jak jesteśmy, winniśmy złożyć te święta, obowiązkową ofiarę.

Gotówkę, odzież, artykuły żywnościowe, nieulegające zepsuciu, należy nadysłać do Związku pracującej inteligencji polskiej z Rusi we Lwowie, przy ul. Bielowskiego 6, parter od 5 do 7.

Spieszmy czempredzej, bez zwłoki, z tym serdecznym darem bratniego serca, a zdołamy jeszcze uratować ginących rodaków, byśmy przed sądem wieków i własnym sumieniem nie stanęli obarczeni hańbą ich zatyra i umniejszenia stanu polskiego posiadania na kresach.

We Lwowie, dnia 12. czerwca 1922.

Jozef Andrzejowski, Prezes Macieży szkolnej na Rusi; Jan Lipkowski, prezes polskiego Komitetu wykonawczego na Rusi; Aleksander Sałowski, Prezes Oddziału małopolsk. Związku pracującej inteligencji polskiej z Rusi.

Rozkaz czerwonej armji.

Naczelnny wódz ukraińskiej czerwonej armji Frunze i wojskowy komisarz Podwojski ogłosili następujący rozkaz do armji:

Rosja, która żywiła pół świata umiera z głodu. Ci, których Rosja ocaliła w r. 1914 teraz odmawiają nam pomocy. Co gorsza, Francja, której stolicę ocalała zagłada całego korpusu armji na polach Prus Wschodnich, ostrzy nóż na Rosję.

Francja zwraca przeciw nam Rumunję, Polskę i Finlandję i zapatruje w pieniądze biłogwardziistów. Przygotowuje ona nową interwencję z celem zrzucenia władzy robotniczo-włóściańskiej i przemienienia Rosji w kolonię a rosyjski naród w niewolników.

Żołnierze! Wiecie, że waszym obowiązkiem jest bronić władzę robotniczo-włóściańską. Wiecie że atak jest najpękniejszą formą obrony. Bądźcie gotowi na pierwsze hasło wyrwać z korzeniem francuskie gułaki.

Prócz tego wiecie w jakim stanie znajduje się teraz sprawa wyżywienia kraju. Wiecie, że amerykańska pomoc nie wystarczy do nowego urodzaju.

Rozumiecie co to znaczy: 20 milionów ludności skazane na głodową śmierć i Nadwołże zmiennie w martwą pustynię. Kiedy nam nie dają chleba — trzeba go wziąć.

Żołnierze! Nas milion, uzbrojonego zorganizowanego i dobrze odzianego wojska. Powinniśmy być się awangardą głodnej armji, która ruszy na Zachód za chlebem.

Innego ratunku niema. Tylko tą drogą potrafimy ocalić miliony dzieci i starców — a równocześnie wolność i ojczyznę.

Bądźcie gotowi na pierwsze hasło: „naprzód“.

(„Ukraińska Praca“ z 11/6.)

Nagły, niepomierny wzrost drożyzny w Wiedniu.

(Korespondencja „Gazety Lwowskiej“).

Wiedeń, 15. czerwca.

W ostatnich kilku dniach, w ślad za ciąglem obniżaniem się wartości korony austriackiej, podskoczyły ceny prawie wszystkich artykułów pierwszej potrzeby, na ogół o 100 procent. — Jakkolwiek ludność zachowuje podziwu godną cierpliwość, to jednak tworzą się wciąż — zwłaszcza przed składami obuwi i odzieży — gromadki o

groźnej nierz postawie; są to znane, niezapomniane jeszcze obrazki z czasów wojny.

Kilka cyfr wykaże całą grozę położenia: Od bieżącego tygodnia wynosi cena 1 kg. chleba 1230 kor., a jednej bułeczki 70 kor. — Cena mięsa wzrosła do 6.000 kor. za kilogram. — Parę buczków, która do niedawna kosztowała 14.000 kor. nabyć można obecnie chyba za 30.000 kor.

Ustalone dopiero przed tygodniem ceny spożywcze dla kawiarni, doznały już znowu 20 do 25 procentowej podwyżki. Kawiarnie wiedeńskie znajdują się obecnie z powodu nadzwyczajnych kosztów utrzymania w krytycznej sytuacji, a wiele z nich żyje już ostatnim tchem. Kalkulacje wykazują, że obsługa jednego gościa w kawiarni kosztuje 80 do 116 kor., kawaleczek cukru według dzisiejszych cen kosztuje kawiarka 20 kor., a opalanie jednego tyłko pieca kuchennego wymaga dziennie okragło 10.000 koron.

Nie dziw więc, że wśród takich warunków mówi się już za granicą o katastrofalnym usposobieniu. — Nie istnieje ono wprawdzie, ale któż wie, co najbliższa przyszłość przyniesie?

W pobliżu hali targowej zaszedł wczoraj charakterystyczny wypadek, który spowodował interwencję organów bezpieczeństwa. W parku miejskim usiłowała pewna kobieta zaimprowizować zgromadzenie i poczęła wygłaszać mowę przeciw drożyznie środków żywności. W okamgnieniu zbiegły się setki osób ze wszystkich stron. — W obawie, że tłum rzuci się na halę targową, wkroczyła straż bezpieczeństwa, rozprószone tłum, a kobietę zaarrestowano. Ma nią być komunistka z Niemiec, nazwiskiem Strasser. Ruch w hali targowej jest z powodu wysokich cen znacznie słabszy, niż zwykle.

Z prowincji.

(Wspomnienie pośmiertne. — Match. — Z naszych braków.)

Żółkiew, 12 czerwca 1922.

Dnia 8 bm. zmarł tu śp. Józef Grunner, em. st. zarządca podatkowy, zastępca Komisarza rządowego, długoletni członek b. Rady miejskiej członek Rady przybocznej tymczas. Zarządu miasta, przewodniczący miejsc. Rady szkolnej, rozstawszy się przytomnie z tym światem w 82 roku życia życia.

W smutnym kondukcie pogrzebowym prowadzonym przez opata kollegiaty żółkiewskiej ks. Kunaszowskiego w otoczeniu licznych kleru, wzięły udział dzieci szkolne z wieńcami, Naczelnicy tuł. władz cywilnych, Reprezentacja miasta i zboru izraelickiego, wielki zastęp inteligencji miejscowej oraz orkiestra tuł. 6-go pułku strzelców konnych.

Nad otwartą mogiłą przemówił imieniem Zarządu miasta Dr. Turzański. Mowca naszkicował w swej przemowie obraz działalności zmarłego dla dobra miasta. Jako sprawiedliwy i uczciwy człowiek, łączył on zawsze obowiązki urzędnika i obywatela, otaczał wszystkich obywateli równą pieczą i każda słuszna sprawa znalazła w nim szczerego orędownika. Podziwu godną była jego niewyczerpana — mimo lat podeszłych — młodzieńcza werwa i zapal do pracy. Cześć pamięci tego dobrego obywatela.

Podczas pogrzebu były ulice, któremi przechodził smutny orszak, oświetlone i latarnie kirem obite.

Dnia 4 bm. odbyły się tu zawody piłki nożnej między lwowsk. K. S. Pogoń B. a żółkiewską drużyną K. S. Lubicz. Wynik 5:2 (3:1).

Podniecona porażką w pierwszej części, pod koniec wzięła drużyna Lubicz „na ambit” i strzeliła 3 bramki z których jedną sędzia uznawał jako zrobioną off'sidem. Brak dobrego bramkarza (p. Rogozińskiego), kontuzjonowanie najlepszego tuł. gracza p. Karasińskiego i mokry teren z powodu ulewnego deszczu, na którym nasi młodzi piłkarze nie mogli rozwinąć gry, sprzyjało Pogoni. Sędziował kapt. Engel.

Przed rozpoczęciem zawodów powitał lwowską drużynę prezes tuł. klubu sportow. p. prof. Piskozub a w odpowiedzi wyraził delegat lwowskiej drużyny swoje zadowolenie z rozwoju tuł. placówki sportowej, przedstawił znaczenie i ważność uprawiania sportu piłkarskiego i wręczył w upominku żółkiewskiej drużynie srebrny puchar z napisem i wstęgami o barwach Pogoni.

Mimo ulewnego deszczu były wszystkie miejsca obsadzone i liczne grono osób przypatrywało się z zajęciem tym pięknym zawodom.

Celem przyspieszenia kursu pocztowego i dla wygody podróżującej publiczności należałoby umieścić, jak było dawniej, skrzynkę pocztową na dworcu, opróżnianą bezpośrednio przed przybyciem ambulansu pocztowego. Brak tej skrzynki daje się odczuwać w zainteresowanych kołach.

E. H.

Zniżka kolejowa dla uczestników Złotu.

Ministerstwo kolei żelaznych reskryptem z 12. bm. L. 5543/III—922 przyznało uczestnikom Złotu mającego odbyć się we Lwowie w dniach 23, 24 i 25 czerwca br. zniżkę 50%, w ten sposób, iż uczestnicy Złotu opłacać mają do Lwowa taryfę pełną, zaś na drogę powrotną w dniach 25 i 26 b. m. otrzymają w kasach biletowych we Lwowie bezpłatne bilety trzeciej klasy na pociągi osobowe na podstawie imiennych legitymacji złotych. Legitymacje te zatrzymuje kasa kolejowa na dowód wydania biletów bezpłatnych. Prośby o złożenie osobnych pociągów w tych miejscowościach Małopolski, w których liczba uczestników będzie tego wymagała, załatwi odnośna dyrekcja.

Uprawniające do bezpłatnego powrotu legitymacje Złotowe otrzymają uczestnicy Złotu we Lwowie w Biurze informacyjnym na dworcu głównym w chwili przyjazdu do Lwowa. W tym celu prezes gniazda, względnie jego zastępca musi się zjawić w biurze informacyjnym z pieczętką swego gniazda i oddać w biurze imienny spis uczestników, oraz bilety użyte na jazdę do Lwowa. Chcący tedy korzystać z biletu wolnej jazdy powrotnej muszą dojechać do dworca głównego we Lwowie.

Znaczenie i postulaty Targów Wschodnich.

(mg) Z inicjatywy Dyrekcji Targów Wschodnich odbyło się w niedzielę w sali Instytutu Technologicznego zebranie obywatelskie w celu przypomnienia znaczenia tej instytucji dla Lwowa i całej Polski, oraz podniesienia aktualnych postulatów przez interesowane sfery.

Obrady zagalął dyr. Turski, przypominając, że właśnie rok upływa od chwili, gdy Lwów zabierał się do założenia tej ważnej placówki. Mowca podniósł, że Targi Wschodnie nie mogą pracować poza społeczeństwem, ale wspólnie z niem i wtedy tylko staną się ostoją polskośći Lwowa i dadzą inicjatywę do ekspansji na Wschód. Lwów w zeszłym roku dokonał wielkiej rzeczy i okazał, że dorósł do swego zadania. Ale jeżeli nazwano go „suchym portem Rzeczypospolitej”, to w budowie tego portu pomagać musi całe państwo. Jednakże pomimo całego pietyzmu, z jakim mówi o nas Warszawa, który wyraził najlepiej Marszałek Sejmu, mówiąc, że „Lwów jest to miasto, po którym powinno się chodzić bez kapelusza” to jednak, jeżeli chodzi o materialne poparcie, rząd nasz zbyt mało interesuje się potrzebami Lwowa i traktuje je z lekceważeniem.

Kończąc przemówienie, dyr. Turski zaprosił na przewodniczącego zebrania prez. Neumanna, który otworzył dyskusję, wzywając przedstawicieli sfer interesowanych do wyrażenia swej opinii.

Dyr. Grossmann wskazał na tę korzystną współpracę Komitetu obywatelskiego z Komitetem Wykonawczym Targów Wschodnich, która dokonała cudu. Nad kolebką Targów stał dobry geniusz miasta i dzięki ich powodzeniu udało nam się zwrócić na siebie oczy Polski i Europy, o czym wskazuje otrzymany onegdaj list poselstwa angielskiego, pełen uznania wartości Lwowa jako rynku handlowego. Mowca podniósł zamierzenia organizacji T. W. na najbliższą przyszłość, a przede wszystkim na budowę domów składowych i podkreślił dodatnie znaczenie udziału kupiectwa w Targach.

Imieniem kupiectwa polskiego wystąpił p. Sudhof, zapewniając o zrozumieniu wagi tego

przedsiębiorstwa i goowości dalszego jego popierania, oraz dziękując organizatorom instytucji. W imieniu kupców wyznania mojżeszowego przyrzekł poparcie Targów Wschodnich p. Chajes, imieniem rękodzielników p. Jakóbczyński.

Następnie przemawiali: prez. Tow. Ekonomicznego dr. Krzemicki, p. A. Lewicki, dyr. St. Majerski, p. Wit Sulimirski, p. Ohly i dr. Paneth.

Przyjęto rezolucję zgłoszoną przez p. dra Krzemickiego, oraz rezolucję p. Sulimirskiego, domagającą się budowy kolei na wschód, oraz skłomienia reprezentacji miasta i towarzystw reprezentowanych na zebraniu do powzięcia anlogicznych rezolucji z uchwalonemi.

KRONIKA.

Kalendarz: Wtorek, 20 czerwca. Fz.-kat.: Sylwiusza. — Gr.-kat.: Teodota. — Słowiański: Bogna św.

— Ge wazy i Protazy, co to tak ślicznie rozprawiają w „Panu Tadeuszu” na przyzbie soplicowskiego dworu, przez Patronów dnia dzisiejszego przywołani są w naszej pamięci. I zda się niemal, że podobna rozbrzmiewa w niebie dysputa:

— Tak, tak, G r wazeńku! — słychać głos jeden, a niebo zasnuwa się rano chmurami szatami jak papier wokandy trybunałskiej.

— Tak, tak, Protazeńku! — przytwardza głos drugi, niby przy uderzeniu ręki o jelec „syczoryka”, a to znowu w uszach ludzkich brzmi, jak daleki szczęk grzmotu.

Co z tego przypowiadania sobie dwu świętych starców wyniknie w ciągu dnia, niewiadomo. Na razie duszno, parno, niepewnie...

— Znana poetka bułgarska p. Dora Gebenewa, przyjęta tak gorąco w Warszawie, Poznaniu i Krakowie, wygłosi w poniedziałek o godz. 8 wieczorem w sali ratuszowej odczyt o poetach bułgarskich. — Następny odczyt, poświęcony najnowszej poezji bułgarskiej, odbędzie się we środę.

— Odparcie zarzutów. Biuro prasowe Ministerstwa Skarbu wobec zarzutów poczynionych na posiedzeniu Sejmu przez p. Witosa, stwierdza co następuje: Zarzuty jakoby Rząd zaprzestał opiekować się marką polską, jakoby powołał „masę urzędników dla załatwienia rekursów daninowych” (nie powołano ani jednego) jakoby „bogaci daniny nie płacili a zasypywali władze skarbowe rekursami” a wręczcie ogólnkwe zarzuty „szasiania pieniędzmi skarbu i zakładania przez Rząd plan mających na celu zastąpienie prawdy oraz napastowanie i szarganie ludu” ppzbawione są wszelkiej podawy.

— Wygrana. Przy sobotnim ciągnięciu 4% pożyczki premiovej wylosowano N. 1,054 599.

— Dziennika Urzędowego Wo ewództwa tarnopolskiego wyszedł z druku n. 6 w znacznie zwiększonej objętości (str. 36)

— Hojny dar. Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego przysłał do dyspozycji profesora Stanisława Pt czyckiego milion Marek na pomoc dla studentów Uniwersytetu Lubelskiego.

— Dwa posagi dla dziewcząt. Magistrat mił. stoł. miasta Lwowa ogłasza konkurs na dwa posagi po 1440 (tysiąc czterysta czterdzieści) Marek dla ubogich dziewcząt sierót po rzemiołnikach z fundacji ś. p. Kaspri i Apolonji Boczkowskich.

Rozdanie posagów nastąpi przez losowanie w dniu 12 lipca 1922.

— Uboga sierota bez ojca i matki, Polka, rel. rzym. kat. w wieku 9 do 24 lat, uczennica jakiegokolwiek szkoły prywatnej lub publicznej we Lwowie, może do końca lipca b. r. ubiegać się o jednorazowy zasiłek z fundacji p. Barczewskiego 2000 Mk. Bliższe warunki na tablicy ogłoszeń w Wydziale Samorządowym (Gmach posejmowy) Tymczasowy Wydział Samorządowy.

— (L. z) Podrzucenie dziecka. Paster. Kuoraniec zawiadomiony został przez Ewę Gawor, zarządczynię realności przy ul. Brzajewskiej 8, że w nianie podrzucone zostało kilkuletnie dziecko płci żeńskiej. Dziecko to miało podrzucić jakaś dziewczyna w cz rnej chustce, która zdążyła do mieszkania Gaworowej, poczem zbiegła w kierunku ul. Szopena. Dziecko oddano opiece komisariatu miejskiego, zaś za zbiegłą matką wszczęto poszukiwania.

— (L. z) Wypadki przy budowie. W sobotę popołudniu podczas rekonstrukcji kamienicy przy

ul. św. Marka 2, zaważyło się rusztowane na I piętrze. Pracowali na nim trzej murarze a to: Michał Różański, Józef Gałuszka i Mieczysław Krzywicki. Wszyscy trzej spadli na chodnik wraz z deskami rusztowania. Zawezwano pogotowie ratunkowe odwiezło dwóch z nich do szpitala. Różański złamał prawą, Krzywicki lewą nogę, zaś Gałuszka został silnie potłuczony.

— (t. z.) **Ofiara sportu.** Podczas gry w piłkę nożną na boisku „Czarnych“ jeden z graczy kopnął piłkę tak silnie i niezręcznie, tak iż ta ugodziwszy Antoniego Morawskiego, ucznia gimn., liczącego 20 lat, złamała mu obojczyk. Morawskiego odwieziono do szpitala.

— (t. z.) **Pożar fabryki czekolady.** W niedzielę popołudniu wybuchł pożar w znanej lwowskiej fabryce czekolady firmy Rucker i Höflinger przy ul. Asnyka 19. Kłęby dymu jęły buchać z wnętrza fabryki. Na miejsce pożaru przybyła natychmiast miejska straż pożarna i po kilkugodzinnej wyjącej pracy zdołała pożar ugasić. Szkoda wynosi kilka milionów Mk.

— (t. z.) **Przygoda donżuana.** Niemila przygoda zdarzyła się p. Zygmuntowi R. buchalterowi z zawodu. Utrzymywał on stosunek miłosny z nadobną żoną Jara P. kotlarza kolejowego, Trwało to dłuższy czas, wiedzieli o tem wszyscy święci, nie wiedział jedynie biedny mąż, któremu żonczka przyprowadzała rog. Wreszcie ktoś z usługnych uwiadomił go o wszystkim. Oburzony mąż, poprzysiągł parze kochanków straszną zemstę. W sobotę wieczorem zapowiedział swej żonie, że ma roczną służbę na kolei i wyszedł z domu. Ta czempiędziej uwiadomiła o tem swego kochanka. Pan buchalter przybył do domu P. i para poczęła gruchać czule. Jakoś po północy, gący kochankowie, nasycający się miłością, usnęli w najlepszą, otwartą się raptownie drzwi i w nich stanął — groźny jak duch Banka — zdradzony mąż. Błady strach zjeżył włosy na głowie p. buchaltera, dreszcz trwoży wstrząsnął niewierną żoną. Zdradzony mąż porwał za polano i z łbie kotlarską siłą począł okładać żonę i biednego donżuana. Ciosy musiały być to nieładna, zawezwane b wtem pogotowie ratunkowe odwiezło romansowego p. Zygmunta do szpitala.

— (t. z.) **Zamach samobójczy.** Wczoraj rano zawiadomiono telefonicznie II. komisariat, iż przy ul. Króla Leszczyńskiego 1. 28 otrula się jakaś panna. Na miejsce wypadku udał się insp. rej. Kuzma, przybył również lekarz dr. Celewicz, który udzielił niedołężnej samobójczyni pierwszej pomocy. Skonstatowano, że denatka nazywa się Leontyna Chapowicz, licząca 28 lat, z zawodu krawczyni. Dowodem zamachu samobójczego był brak środków do życia. Niedoszła samobójczynię zostawiono opiece domowej.

— (t. z.) **Napad nożownicki.** W nocy z soboty na niedzielę Adam Marek, murarz ze Skniłowa powracał ze Lwowa do domu. Na drodze skniłowskiej napadł go znany mu osobiście Władysław Zajkowski również murarz z zawodu znany nożowiec i zadał mu trzy pchnięcia nożem w twarz, rękę i pierś. Następnie wyrwał Markowi z kieszozi portfel z 3000 Mp. i zbiegł w niewiadomym kierunku.

— (t. z.) **Zabił go nożem.** Aleksander Dąbrowiecki znany policji rzeźmieszek i notowany złodziej, pałał nienawiścią do Franciska Lorenza kowala z za rogatki Zielonej. W niedzielę wieczorem, spotkawszy Lorenza na ulicy, błyskawicznie wy dobył nóż rzeźniczy i pchnął go nim z taką siłą, iż nieszczęśliwy Lorenz na miejscu padł trupem. Dokonawszy morderczego czynu zbiegł w niewiadomym kierunku. Policja wszczęła za nim energiczne poszukiwania.

— (t. z.) **Usiłowane wysadzenie budynku policji w Uhnowie.** Z Uhnowa donoszą, iż w noc, z 16 na 17 b. m. nieznanymi sprawcy podłożyli pod budynek w którym mieści się posterunek policji, bombę dynamitową z dwoma lontami. Na szczęście zauważył to jeden z funkcjonariuszy policyjnych i nienawid w ostatniej chwili zdążył ją unieszkodliwić. Prawdopodobnie był to zamach ze strony bojówk bolszewicko-ukraińskiej. Do Uhnowa wysłani zostali przez urząd śledczy wywiadowcy policji, wraz z psami policyjnymi.

— **Bogactwo amerykańskie** Wedle oficjalnej statystyki w Stanach Zjednoczonych jest obecnie 34 osób mających dochody ponad 1 milion dolarów, podczas gdy w roku zeszłym z takim dochodem 65 a w r. 1916 osób 206. Natomiast 6 i pół miliona osób w r. zeszłym 4 i 3/4 miliona) ma dochodu od 500.000 do miliona dolarów

— **Z Sokola.** Sprzedaż biletów na ćwiczenia zlotowe na boisku ulica Cetnerowska, odbywać się będzie począwszy od poniedziałku 19 bm. w

handlu p. Bolesława Blockiego, ulica Akademicka 1. 12 przez cały dzień, a wieczór od 7 w kancelarii Sokola-Macierzy.

Ruch służbowy.

Naczelnik Państwa postanowieniem z 13 czerwca br. mianował dra Bolesława Sikorskiego prezesem Dyrekcji kolei państwowych w Katowicach. Naczelnik Państwa mianował dra Stanisława Trzebińskiego profesorem zwyczajnym historii medycyny, filozofii medycyny i propeutyki lekarskiej w Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie; profesora zwyczajnego Uniwersytetu Poznańskiego, dra Tadeusza Brzeskiego, profesorem zwyczajnym ekonomii społecznej w Uniwersytecie Warszawskim; profesora nadzwyczajnego, dra Tadeusza Kowalskiego, profesorem zwyczajnym filologii orientalnej w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie; docenta dra Romana Grodeckiego, profesorem nadzwyczajnym historii gospodarczej w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Minister W. R. i O. P. zatwierdził uchwałę Rady Wydziału lekarskiego Uniwersytetu Poznańskiego, mocą której Dr. Witold Kapuściński, został habilitowany, jako docent okulistyki na Wydziale lekarskim Uniwersytetu Poznań-

skiego; Jara Naszke, kierownika państwowej szkoły przemysłu artystycznego w Krakowie, dyrektorem tego zakładu naukowego.

Prezes Sądu Apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonego słuchacza praw Adolfa Marjana 2 im, Melichara aplikantem.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Foczetek przedstawien o godz. 7:30 wieczorem.

Dziś, w poniedziałek „Peer Gynt“, poemat dramatyczny H. Ibsena, z muzyką E. Griega (gościnnie występ Adwentowicza). — Jutro, we wtorek „Zamarte oczy“, dramat muzyczny.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w poniedziałek teatr zamknięty z powodu rekonstrukcji światła elektrycznego. — Jutro, w wtorek „W małym domku“, dramat Rittnera (gościnnie występ Odon-Sosnowskiej).

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w poniedziałek „Rozwódka“, operetka. — We wtorek „Dudek“, farsa w 3 aktach Feydeau.

TELEGRAMY.

NASTRÓJ PODNIOSŁY I RADOSNY.

Katowice. (AW.) Na gmachach dyrekcji kolejowej, dworcu, gmachu więzienia i poczty powiewają flagi polskie. Polska policja patroluje na ulicach. W mieście nastrój podniosły i radosny.

CHRZANOWSKI KANDYDATEM NA PREMERA

Warszawa. (AW.) W niedzielę popołudniu wyłoniona przez Sejm komisja główna po półgodzinnych obradach desygnowała na stanowisko Prezydenta Rządu p. Chrzanowskiego, b. ministra przemysłu i handlu. Uchwała zapadła większością 217 przeciw 91 głosom.

NOTY POLSKIE DO RZĄDU UKRAINY.

Warszawa. (PAT.) Polski charge d'affaires w Charkowie wystosował do ludowego komisariatu spraw zagranicznych dwie noty w sprawie traktowania obywateli polskich na terytorium ukraińskiej republiki sowieckiej, oraz w sprawie metody sowieckiej zbywania naczeniem not dyplomatycznych polskich. W pierwszej nocie rząd polski porusza sprawę pny Marji Wierzbickiej, więzionej za działalność polityczną. Mimo traktatu ryskiego i mimo licznych upomnień pna Wierzbicka przebywa w więzieniu ukraińskim, a na jedną z not polskich w tej sprawie, sowiecy ukraińskie odpowiadały, że pna Wierzbicka nie przebywa już na terytorium Ukrainy, gdyż została wywieziona do Rosji. Tymczasem twierdzenie to rządu ukraińskiego okazało się nieprawdziwym, gdyż jak stwierdzono pna Wierzbicka znajdowała się w stolicy Ukrainy w więzieniu przy ulicy Mironosickiej. Przy tej sposobności rząd polski zwraca uwagę rządu ukraińskiego na oplakany los innych obywateli polskich, którzy wbrew traktatowi ryskiemu i wbrew umowie o repatriacji pozostają nadal w więzieniach Ukrainy.

W drugiej nocie charge d'affaires polski wylicza cały szereg not, wystosowanych do rządu ukraińskiego, na które mimo urgensu, nie otrzymał odpowiedzi. Nota polska zwraca uwagę na ten niezwykle w stosunkach dyplomatycznych sposób przemilczania pism urzędowych.

KONFERENCJA W HADZE.

Haga. (PAT.) 17. bm. odbyły się dwa posiedzenia konferencyjne. Na pierwszym posiedzeniu deleg. belgijski zaproponował wybranie komisji ogólnej i trzech podkomisji do spraw długów i kredytów i spraw własności. W skład komisji głównej wejdą przedstawiciele tych mocarstw, które zgłoszą swój akces. Przedstawiciele wielkich mocarstw oraz Belgii i Holandii wejdą w skład wszystkich podkomisji, reszta miejsc zostanie rozdzielona pomiędzy inne państwa. Udział Polski jest zapewniony. Min. Strassburger domaga się, aby w komisji uczestniczyły państwa bałtyckie.

NIEPOSLUSZNY HINDENBURG (?)

Berlin. (AW.) Podczas obrad nad etatem sejm pruskiego Minister Severing omawiał sprawę

wyjazdu Hindenburga do Prus wschodnich i oświadczył że na żądanie władz pruskich skierowane do Hindenburga, by podróży swej zaniechał zarówno ze względów zewnętrznej, jak i wewnętrznej polityki — marszałek odpowiedział odmownie.

MANIFESTACJE FRANCUSKO-ANGIELSKIE.

London. (PAT.) Havas. Bankiet na cześć Poincarego dał okazję do wspaniałej manifestacji francusko-angielskiej. W bankiecie wzięło udział z górą 500 osób ze świata dyplomatycznego, politycznego i wojskowego, zarówno angielskiego, jak i państw sprzymierzonych. Lord Derby, witając gości francuskich, podkreślił zasługi Poincarego poniesione dla wspólnej sprawy. Wicehrabia Burnhan we wzniesionym toastie oddał hołd kobiecie francuskiej, która godnie i po bohatersku spełniła swój obowiązek. Szef sztabu generalnego gen. Havan oświadczył, że bitwa pod Verdun pozostanie doskonałym przykładem potęgi oporu, jaki stawiać może wojsko w walce obronnej. Żadna pochwała — mówił gen. Havan — nie może wyrazić tego zaciętego oporu i wytrzymałości wobec przeważających sił nieprzyjacielskich.

PRZEMÓWIENIE LLOYDA GEORGE'A.

London. (PAT.) Havas. W czasie zebrania, jakie się odbyło w czasie uroczystości na cześć miasta Verdun odczytano list Lloyda George'a, w którym premier oświadcza, że Verdun zachowa swą nieśmiertelną sławę dzięki walce prowadzonej na jego terenie przez naród francuski w obronie wolności. Premier zapewnia, że wszyscy reotropni Francuzi i Anglicy są przeświadczeni o konieczności ścisłego związku obu narodów i uważają, że byłoby nie do przebaczenia, gdyby dopuszczono do wytworzenia wzajemnych nieporozumień między nimi.

UKŁADY MIĘDZY ANGLJĄ A ROSJĄ.

Haga. (PAT.) „Telegr. Comp.“ Zdaniem dzienników ważnym wypadkiem w przededniu otwarcia konferencji haskiej jest konferencja między delegatami rosyjskimi a angielskimi w sprawie zwrotu własności prywatnej. Rosja miała zaproponować Lloydowi George'owi, że jest gotowa zwrócić 90% skonfiskowanej własności prywatnej. Rozmaite gałęzie przemysłu mają być podzielone na kategorie w miarę ważności. Rosja przedłożyłaby wykaz fabryk i przedsiębiorstw, które pragnie zwrócić. Dla zbadania stanu tych przedsiębiorstw przemysłowych, które Rosja zamierza zwrócić, miałaby być powołana komisja, któraby przeprowadziła badania na miejscu.

TROSKA O FINANSY ŚWIATA.

Paryż. (AW.) „Chicago Tribune“ donosi z Londynu, że L. George zaprosił Morgana na koniec bieżącego tygodnia do siebie na Downing-street, aby z nim omówić położenie finansowe świata. Premier zapyta Morgana o jego zdanie

w sprawie oparcia warunków gospodarczych ruszy L. George sprawę ewentualnej pomocy banków amerykańskich dla państw europejskich. świata na normalnych podstawach. Pozatem po-

OPTYMIZM W WIEDNIU.

Wiedeń. (AW.) W wiedeńskich kołach spekulantów nastąpiła panika z powodu szybkiego rozwoju wypadków. Poprawa kursu korony austriackiej na giełdzie w Zurychu i spadek obcych środków płatności w Wiedniu dają powód do usprawiedliwionego optymizmu. W związku z tem nadeszła depesza z Rzymu o rychłym załatwieniu pożyczki włoskiej w wysokości 70 milionów lirów, — oraz o udzieleniu Austrii przez Czechosłowację kredytu 500 milionów koron czeskich.

CHOROBA LENINA.

Hanower. (PAT.) Wedle urzędowej wiadomości rosyjskiej Lenin dla poratowania zdrowia otrzymał urlop do jesieni.

MANDŻURJA PROWINCJA AUTONOMICZNA CHIN.

Paryż. (PAT.) Z Mukdena donoszą, że na wspólnym zebraniu obywateli trzech mandżurskich prowincji ustanowiono nowy rząd autonomiczny dla Mandżurji. Mandżurja zostanie częścią integralną Chin. Każda prowincja otrzymuje dla siebie autonomiczny rząd. Naczelnym wodzem wojsk mandżurskich jest Tshang-Tso-Lin.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 19 czerwca godz. 10:30.

Marki niemieckie	13:20	(13:40—13:50)
Franki francuskie	382	(000—000)
Franki szwajcarskie	824	(—)
Funty sterlingi	19.200	(— —)
Korony niem.-aust.	24—00	(26—29)
Wiedeń	00—00	(27:5—30:5)
Korony czeskie	81—00	(82—84)
Praga, wypłata	00—00:00	(82:5—83:5)
Lei	—	(00—00:00)
Liry	215	(—)
Budapeszt	—	(—)
Paryż	—	(000:00—000:00)
Berlin	—	(13:35—13:55)
Dolar amerykański	4271—4315	(4325—4340)
kanadyjski	4228—4271	(—)
Zurych Marki polskie	00:00	(—)

Tendencja na obce waluty zwyżkami marek niemieckich — mocne.

Uwaga: Pierwsza cyfra wskazuje kurs informacyjny, druga, w nawiasie, kurs meoficjalnej giełdy.

Dziennikarze włoscy we Lwowie.

Dzisiaj o godz. 8.30 rano przybyli do Lwowa pociągiem krakowskim dziennikarze włoscy. Z pobytu swego pod Wawelem odnieśli wrażenie niezwykle sympatyczne, składając dla upamiętnienia wycieczki swojej do Polski 30.000 mk. na cegielkę Wawelską.

Na dworcu lwowskim oczekiwali na gości włoskich zastępca Wojewody Ziemi, wiceprezydent miasta dr. Stahl, prof. Uniwersytetu ks. Żyła, oraz grono dziennikarzy i członków Kasyna i Koła liter.-artyst.

Po wzajemnym zapoznaniu się zaproszono przybyłych na śniadanie do restauracji kolejowej, poczem wyjechali powozami dla zwiedzenia muzeów lwowskich pod kierunkiem prof. ks. Żyty i p. Rachwała.

O godz. 2. min. 30 rozpocznie się bankiet w hotelu George'a.

Wycieczkę prowadzi z Włoch z ramienia poselstwa polskiego w Rzymie dr. Kociemski; z ramienia Ministerstwa spraw zagranicznych p. Żeliszewski. Wśród dziennikarzy włoskich znajdują się:

Posel do parlamentu p. Vassallo Ernest, reprezentant partii ludowej i sekretarz komisji parl. do spraw zagran.; eks-posel Romolo Murri z Resto del Carino; p. kom. J. Piazza red. nac. „Trybuna“ rzymskiej; p. hr. Karol Steiluti Scala z „Giornale d'Italia“; p. H. Ferrari ze Stowarz. Dziennikarzy rzymskich; p. kom. Amicucci z „Piccolo“ w Try-

jeście; ks. Monti z „Osserwatora Romano“; p. Peloso z agencji Stefani; p. Jaconis z „Epoki Rzymskiej“; p. De Tuddo z agencji Informazione; p. Fazio ze stowarz. Dziennikarzy rzymskich; p. De Andreis; p. Ambrosetti z „Popolo Romano“; p. kom. Damiani z „Gazzetta Padova“; p. kom. Rocco z „Popolo Veneto“.

Ś. p. prof. dr. Zdzisław Thullie.

(t. z.) Smutna wieść doszła nas wczoraj. Oto na wycieczce z uczniami w Skolem zginął tragiczną śmiercią od pioruna dr. Zdzisław Thullie, profesor gimnazjum matematyczno-przyrodniczego, mieszczącego się przy ul. Ludwika Kubali we Lwowie, syn profesora Politechniki i radnego miasta, dr. Thulliego.

Ś. p. dr. Zdzisław Thullie urodził się w dniu 14 maja 1882, maturę złożył w III. gimnazjum, następnie ukończywszy Uniwersytet zdał doktorat filozofii i poświęcił się zawodowi nauczycielskiemu, który ukochał całą duszą. Początkowo pracował w gimnazjum tarnopolskim, poczem przeniósł się do Lwowa i od lat 10 wykładał matematykę i fizykę w gimnazjum matemat.-przyrodniczym.

Był to nadzwyczaj uzdolniony pedagog, a przytem szczerzy przyjaciel młodzieży. Dla młodzieży szkolnej złożył „kram studencki“ z przyborami szkolnymi, który uczniowie prowadzili sami, pod kierownictwem ś. p. zmarłego. Zawiał „koło rodzicielskie“ w tym celu, ażeby rodzice wspólnie z nauczycielami radzili nad starannym wychowaniem młodzieży. Organizował wycieczki studenckie, przed niedawnym wyjechał z młodzieżą do Gdańska, ażeby pokazać jej polskie morze. To też młodzież całą duszą kochała swego profesora i na wieść o jego tragicznej śmierci przywdziała żałobne kokardki.

Ś. p. zmarły, acz uznany za niezdołnego do służby wojskowej, w chwili, gdy nad miastem naszym rozszalała się zawierucha listopadowa, nie wahał się w spełnieniu obowiązku Polaka i chwyciwszy za karabin, stanął w szeregach obrońców Lwowa. Również, gdy nadeszły dni grozy inwazji bolszewickiej, ś. p. dr. Thullie ponownie ujął za broń i pełnił służbę wojskową do końca października 1920. Odniesiony został „Krzyżem obrony Lwowa“ i „Orłętami“.

Gdy niebezpieczeństwo bolszewickie przeminęło, niebo zcyk powrócił do obowiązków nauczycielskich, pracując nad młodzieżą z całym poświęceniem.

Obecnie pragnąc, ażeby młodzież poznała nasze góry urządził z nią wycieczkę w okolice Skolego. W dniu 16. b. m. na jednej z takich wycieczek, w pobliżu Kamionki, wycieczkę zaskoczyła burza z piorunami w szczerem polu. Piorun ugodził w śp. profesora, pozbawiając kraj nasz jednego z najzdolniejszych pedagogów.

Śp. zmarły osierocił żonę p. Ludwikę z Bodyńskich i 14-letnią córkę Irenę.

Zmarły wystawił sobie w sercach młodzieży trwały pomnik.

Cześć pamięci zacnego pedagoga i prawdziwego Polaka.

Na znak żałoby z gmachu zakładu powiewa czarna chorągiew. Pogrzeb oddędzie się w środę z krypty kościoła Bernardyńskiego.

Proces Puzappu.

(t. z.) Sobotnia rozprawa rozpoczęła się przesłuchaniem trzeciego z kolei oskarżonego Konstantego Rubla, b. naczelnika stacji, kierownika magazynów Puzappu. Osk. do winy się nie po-kuwa, w paskarstwie nie brał udziału, pełnił jedynie swój obowiązek.

Czwarty osk. Stanisław Komperda, magazynier Agencji, stwierdza, że musiano sprzedawać towary, gdyż towary te się psuły.

Piąty obwiniony, Bernard Jonas, powołuje się na swą znajomość z wojewodą Gafekim. Chciał „pracować dla dobra kraju“. Pracował — zdaniem swoim — zupełnie bezinteresownie. Na dostawie mydła stracił 40.000 mk. na wagonie.

W końcu przesłuchano osk. Seinfelda, który wyjaśniał sprawę zakupu bobiku i fasoli, o której pisaliśmy wczoraj.

Zaznaczyć należy, iż Jonas i Seinfeld odpowiadają z wolnej stopy.

Dziś, tj. w poranek rozpoczęło się postępowanie dowodowe.

Rezbudowa realności Kasy chorych.

(mg.) Rada Kasy chorych m. Lwowa obradowała onegdaj w sali Izby handlowej i przemysłowej nad sprawą zmiany ustawy o ubezpieczeniu na wypadek choroby, oraz nad projektem nadbudowy gmachu Kasy i rozszerzenia sanatorium w Szkle.

Obrady zagał przez Rady Kasy chorych dyr. Tomicki, poczem p. Nacher wygłosił referat na temat koniecznych uzupełnień ustawy, protestując przeciw niekorzystnym zmianom ustawy, proponowanym przez niektórych posłów.

Red. Szczyrek przedłożył sprawozdanie z czynności zarządu. Razem z rodzinami członków jest ubezpieczonych 68.936 osób. Dochody za r. 1921 wynoszą 79.631.904 Mk., świadczenia dla członków 39.060.200 Mk. Korzystało z pomocy lekarskiej 49.788 osób, w szpitalu leczono 1025 osób, na w. es wysłano 650. W r. 1922 do 31 maja zgłosiło się chorych 26.447, w szpitalu leczono 729, zasiłków wypłacono 19.794.556 Mk. Kasa chorych m. Lwowa rozporządza tym szeregiem specjalnych ambulatorjów, filiją przy ul. św. Mikołaja, sanatorium w Szkle, oraz miejscami zarezerwowanymi w udrożiskach.

Na wniosek referenta podniesiono wypłacane członkom koszty środków pomocniczych z 500 na 30.000 Mk.

Dr. Buber przedstawił propozycję zarządu co do nadbudowy trzeciego piętra na oficynach gmachu przy ul. Brajerowskiej, w celu rozszerzenia biur Kasy. Przeprowadzenie tych robót, co będzie uskutecznione w najkrótszym czasie, powierzył zarząd prof. Derdackiemu. Wniosek ten przyjęto, oraz zatwierdzono projekt rozszerzenia sanatorium w Szkle przez budowę nowego domu na zakupionej parceli.

Wkońca przyjęto rezolucję, zgłoszoną przez p. Laskowskiego: „Rada Kasy chorych m. Lwowa na wniosek zarządu uchwała rozszerzyć grupy zarobkowe do 2000 Mk. dziennie i poleca dyrekcji jak najrychlej bliższe się do Ministerstwa pracy i opieki społecznej, celem zatwierdzenia tejże uchwały“.

Z muzyki.

Licznie zgromadził się nasz świat muzyczny we środę 14 b. m. na produkcji szkoły im. Ign. J. Paderewskiego, reprezentowanej przez klasy prof. N. Kwiecińskiej (fortepian), J. Rużvickiej (śpiew) i J. Zwierzchowskiego (skrzypce). Uczniowie wykonali program obszerny i urozmaicony, a niektóre popisy świadczyły bardzo pochlebnie o poważnej pracy grona nauczycielskiego i o zdolnościach powierzonych jego kierownictwu młodych adeptów sztuki.

Z klasy dyr. J. Zwierzchowskiego wymieniamy z uznaniem p. M. Lisieniecką, muzyczną i technicznie dość już wydoskonaloną wykonawczynią „Romauzy“ F-dur Beethovena i mazurka Wieniawskiego, które to interpretacje wywarły, mimo chwilami zbyt wysokiej intonacji, bardzo korzystne wrażenie. Niemniej dobrze wypadło starannie odegrane „Andante“ z IX. sonaty Mozarta na skrzypce i fortepian (pp. Kiczelsówna i Keyhówna).

W szeregu produkcji fortepianowych wysunęła się na pierwszy plan gra p. L. Nussbrecherówny, umiejętnej i dość brawurowej wykonawczyni „preludjum Rachmaninoffa. Niemniej dobrze wypadły popisy p. Z. Hüttnerówny (Sindinga „Gazouillement du printemps“), p. J. Poliakovnej (Schuberta „Impromptu“) i R. Grifflówny („Rondo“ Chopina). Bezspornie najkorzystniej przedstawiały się popisy wokalne, których ocenę wypada rozpocząć wzmianką o wyjątkowo pięknym, wiele zapowiadającym tenorze p. A. Szczyckiewicz, wykonawcy arji z „Hugonotów“ Meyerbeera i z R. Wagnera „Walkirii“. Głos duży o metalicznym brzmieniu i barwie nadzwyczaj sympatycznej, imponujący łatwością atakowania wyższych pozycji. Obok poważnego sukcesu — onegdaj największego — p. Szczyckiewicz, grupowały się inne powodzenia na polu śpiewu solowego, mniej lub bardziej intensywne, zależnie od rodzaju głosu i stopnia jego wykształcenia. Wydatny, nienagannie intonujący głos p. J. Schalla, ładny, uzdolniony do koloratury, lecz wymagający jeszcze dłuższych studiów sopran p. J. Surzynskiej i prawdziwie mawykalna kantylena p. J. Niewczykówny, zbierały gronki i serdeczne oklaski.

Fr. Neuhäuser.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNAŃ ZA ZMARŁEGO.

T. IV. 30/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marcin Sidor z Krzyża, powołany w maju 1915 r. do służby wojskowej przy 32 p. obrony kraj., został wysłany następnie na front rosyjski, gdzie z końcem czerwca 1916 r. w czasie walk około Dubna zaginął bez wieści, prawdopodobnie poległ. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Ludwika Sidor postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Władysławowi Syruczkowi adwokatowi w Tarnowie, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Marcina Sidora wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31. grudnia 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Tarnów dnia 5. maja 1922. 6033 1—3

T. IV. 44/21/7. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Antoni Madej z Chorzelowa, powołany w roku 1914 do służby wojskowej przy 17 p. p., został wysłany następnie na front rosyjski, gdzie w czasie walki pod Skalą około Krakowa, z końcem listopada 1914 r. miał poleść. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Zofii Madejowej postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Władysławowi Syruczkowi, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego wiadomości o powyż wymienionym. Antoniego Madeja wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 10. stycznia 1923 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Tarnów dnia 5. maja 1922. 6034 1—3

T. IV. 96/21/8. Postępowanie celem uznania za zmarłego. Józef Hałgas z Dominikowic, syn Pawła i Katarzyny, urodzony 18 marca 1885 r. wyjechał na wojnę w maju 1915 r., zaginął od września 1915 r. i od tego czasu brak o nim wiadomości. Przypuszczając jego śmierć, wdraża się na prośbę postępowanie, celem uznania Józefa Hałgasa za zmarłego i wzywa się aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu adw. Dr. Lipińskiemu w Jasle, wiadomości o zaginionym do dnia 15. grudnia 1922 r., poczem Sąd rozstrzygnie o wniosku. Sąd okręgowy, Oddział IV. Jasło dnia 15. maja 1922. 5928

T. 21/22/3. Edykt. Jan Szust, syn Piotra, urodzony dnia 30. marca 1870 r. w Folwarkach wielkich powiat Brody, powołany w r. 1915. do wojska austr. dotąd nie wrócił. Przesłuchany świadek Feliks Czapelski zeznał, że z Janem Szustem służył razem na froncie albańskim i stykał się do wiosny 1917 r. a w lutym 1918 r. świadek spotkał się koło Durazzo z sierżantem z oddziału zaginionego i ten mu opowiedział, że Jan Szust umarł na malarję w szpitalu w Durazzo. Gdy wobec powyższego prawdopodobnym jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek żony jego Melanii Szust, wdraża się postępowanie, celem uznania Jana Szusta za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Drowi Epsteinowi, adwokatowi w Złoczowie, którego zarazem ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swem życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek. Sąd okręgowy, Oddział IV. Złoczów, dnia 13. maja 1922. 5860

T. 475/21/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Anna z Milezasowskich Kotyk z Ostrowa, wniosła o uznanie męża Stefana Kotyka syna Iwana za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni, przesłuchanych świadków Hanka Kluk i Iwana Ostrow oraz przedłożonego poświadczenia gminy z daty: Ostrow, 11. kwietnia 1922 r. wynika, że Stefan Kotyk, syn Iwana w r. 1918. powołany do armii ukraińskiej, w 1919 r. dostał się do niewoli i przebywał w obozie jeńców w Brześciu litewskim. Ponieważ od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi domniemanie, że zmarł. Na podstawie ustawy z 31/3. 1918 r. Nr. 128, Dz. p. p. wdraża się postępowanie, celem uznania za zmarłego Stefana Kotyka, syna Iwana. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Krebsowi, adwokatowi w Rudkach wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. grudnia 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V. Sambor, dnia 13. kwietnia 1922. 5917

T. IV. 28/22/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tacjańska Kaszycka, urodzona 22. stycznia 1854 r. w Nowej wsi, córka Oufrego i Marii, wydatła się przed 40 laty do Ameryki i nie daje o sobie żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24. ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Salomei Szaszoł postępowanie, celem uznania wymienionej za

zmarłą. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Drowi Nowakowi z Nowego Sącza wiadomości o wymienionej, a ją samą wzywa się, aby przed tutejszym Sądem stawiała się lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu. Na ponowny wniosek po dniu 30. czerwca 1923 r. wydanem zostanie stanowcze orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 29. kwietnia 1922. 5914

T. VI. 30/22/4. Zarządzenie postępowania, celem uznania za zmarłego. Izak Kamholz false Sternreich, kupiec z Borzędną powiat Brzecko, urodzony tamże 1869 r., przydzielony 1915 r. do 31. p. p. ruszenia według zeznań Michała Czujka miał zginąć pod Dobrodo. Od października 1915 r. nie daje znaku życia. Gdy zatem można przyjąć, że zaistniały warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 1. ust. z 31. marca 1918 r. Nr. 128. Dz. p. p. zarządza się na wniosek Nicy Kamholz postępowanie, celem uznania wymienionego za zmarłego, oraz celem uznania małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo p. dr. Leonowi Aderowi, adwokatowi w Krakowie, którego ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego. Izaka Kamholza wzywa się, aby stawiał się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. grudnia 1922 r. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VI. Kraków, dnia 1. maja 1922. 5892

T. 858/21 6. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Tomasz Brzezowski, syn Ludwika i Anny, urodzony 20. grudnia 1875 r. w Lwowie, majster szewski zamieszkały w Lwowie, wstąpił do armii austr. w 1914 r. a w r. 1915. dostał się z upadkiem Przemysła do niewoli rosyjskiej, gdzie, wedle zaprzeczonych zeznań świadka Grzegorza Ciuchraja, zmarł w jesień 1917 r. na chorobę serca i nerok. Wobec tego zarządza się na wniosek Klaudivi Brzezowskiej postępowanie, celem udowodnienia śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby do dnia 11. sierpnia 1922 r. udzielono Sądowi wiadomości o wymienionym. Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów jednakże nie przedję jak w trzy miesiące od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII. Lwów, dnia 17. maja 1922. 1965

T. IV. 163/21/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Kaleta, syn Jana i Józefy, urodzony 1. sierpnia 1889 r. w Zaiczu brał jako żołnierz b. armii austr. udział w walkach na froncie włoskim i od lipca 1918 r. nie daje o sobie wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ces. rozp. z 31. marca 1918 r. L. 128. Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę Katarzyny Kaletowej postępowanie, celem uznania tegoż za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi tutejszemu lub kuratorowi adw. Dr. Nowakowi z Nowego Sącza, wiadomości o wymienionym, a jego samego, o ile pozostaje przy życiu wzywa się, aby przed tutejszym Sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Na ponowną prośbę po dniu 30. grudnia 1922 r. wydanem zostanie stanowcze orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 12. maja 1922. 5935

T. 85/22/3. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Petro Senluk, syn Hrycia, urodzony 30. marca 1880 r. w Debestawcach powiatu kołomyjskiego, ożeniony od 24. października 1907 r. z Parasją i Diczuków vel Diczuków, wedle zeznań świadka i wnioskodawczyni Paraski Senluk z zarządzoną pierwszą mobilizacją w 1914 r. powołany do służby wojskowej b. armii austr.-węg. pełnił służbę najpierw przy artylerii w Stanisławowie, następnie w Zaczce na Bukowinie. Pisał deponentce w listopadzie 1917 r. ze Stryja po raz ostatni, donosząc, że do dwóch tygodni będzie w domu — wraca bowiem z niewoli włoskiej. Wedle noświadczenia Urzędu gminy Debestawce z marca 1922, Petro Senluk, syn Hrycia, powołany z pierwszą mobilizacją do służby wojskowej, doychczas do Gminy nie powrócił i miejsca pobytu tegoż gminie nie wiadome. Gdy zatem można przyjąć, że istnieją warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2. ust. cyw. wzgl. § 1. ustawy z 31. marca 1918 r. Dz. p. p. Nr. 128. i rozp. Min. z 8. kwietnia 1918 r. Nr. 431. Dz. p. p., zarządza się na wniosek Paraski z Diczuków vel Diczuków Senluk, żony zaginionego postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości Sądowi albo p. Dr. Leonowi Schulbaumowi, adwokatowi w Kołomyjach, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego. Petra Senluka, syna Hrycia wzywa się, o ile żyje, aby stawiał się przed podpisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. października 1922 r., jednakowoż nie wcześniej jak w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego i rozwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV. Kołomyja, 6. kwietnia 1922 r. 5950

T. V. 95/20/5. Franciszek Kawa, urodzony w 1883 r. w Połomyi, odszedł w sierpniu 1914 r. z 17 p. obr. kraj. na front rosyjski i ostatnią wiadomość dał o sobie w listopadzie 1914 r. i od tego czasu ślad o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ust. 1. ust. z dnia 31. marca 1918 r. L. 128. dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę Marianny Kawa z Połomyi postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu adw. Dr. Dzierżyńskiemu w Rzeszowie, wiadomości o powyż wymienionym. Franciszka Kawę wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawiał

się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30. grudnia 1922 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V. Rzeszów, dnia 31. maja 1922. 6032

T. 432/21/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marcin Majewski, syn Piotra urodzony dnia 4/9. 1873 w Wolkowie, zawód rolnik ostatnio zamieszkały w Wolkowie brał udział w wojnie jako żołnierz austriacki i wedle przeprowadzonych dochodzeń dostał się do niewoli włoskiej i tam w obozie Casinana zmarł na malarję dnia 18. sierpnia 1919. Stwierdził to naoczny świadek Stefan Romanczuk pod przysięgą. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24 l. 2. u. c. wzgl. ust. z 31/3. 1918 Nr. 128 dzpp. Zarządza się tedy na wniosek Katarzyny Gierus postępowanie celem uznania wymienionej o. oby za zmarłą. Ogłasza się zatem wezwanie aby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi. Zaginionego zaś wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31. marca 1922. Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI. Lwów, dnia 9. września 1921. 5737

T. 107/22/3. Wasyl Chamulak po Konstancynie, urodzony w Bewinie 1875 jako żołnierz popadł w niewolę rosyjską, od 19 6 r. nie daje wiadomości bo w Hanopolu umrzeć miał. Wobec tego jest prawdop. dobrane, że tenże poniósł śmierć zarządza się na wniosek Marii Chamulakowej postępowanie celem udowodnienia śmierci i rozwiązania wężła małżeńskiego, a zarazem ogłasza się wezwanie aby do pokroju od ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej” Sądowi albo p. Drowi Rosenzweigowi adwokatowi w Przemyslu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego czasu na ponowną prośbę Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy Oddział V. Przemysł, dnia 8. maja 1922. 6027

T. 487/20/11. Wdrożenie postępowania celem uznania małżeństwa za rozwiązane. Antoni Szum syn Adrijana i Magdaleny urodzony 12/4. 1832 w Lwowie i tu zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy 36 p. o. kr. i wedle przeprowadzonych dochodzeń zginął prawdopodobnie w brzojach nad Stryją a tus. uchwała z dnia 17. maja 1922 l. p. 12. został uznany za zaginionego. Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24. l. 2 u. c. wzgl. ust. z 31/3. 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Marii Szumowej wdraża się postępowanie celem uznania związku małżeńskiego zawartego na dniu 15. września 1907 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi albo adw. Dr. Eugeniuszowi Gwoździeckiemu w Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą wężła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się aby się jawił przed podpisanym sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 22. listopada 1922 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów, dnia 22. maja 1922. 5992

T. 192/22/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wasyl Duchow, syn Oleksy i Anny ur. 10.3. 1887 w Krechowcu ostatnio także zamieszkały brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy 19 p. o. kr. i wedle przeprowadzonych dochodzeń był w bitwie pod Buskiem został zabitym w r. 1914. Można z tem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24 l. 2 u. c. wzgl. ust. z 31/3. 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Oleksy Duchowia wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi. Zaginionego wzywa się aby się jawił przed podpisanym sądem: o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 6. listopada 1922 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII. Lwów, dnia 5. maja 1922. 6048

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

C. 59/22/1. Przeciw Wojciechowi Dukale, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Liskach przez Mariannę Dukałową w Morawicy pozew o własność i zeznanie deklaracji. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję na dzień 28. czerwca 1922 o godz. 12 w południe. Celem strzeżenia praw Wojciecha Dukala ustanawia się Pana Jakoba Dukalę w Brzoskwini kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie go w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II. Liski dnia 20. maja 1922. 5591

C. X. 128/22. Edykt. Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Wojciechowi Zagrobelnemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu powiatowego w Tarnopolu przez Apolonję ze Solskich Jagiełło pozew o uznanie i wpis prawa własności do pgr. lk. 759/2. Na podstawie pozwu wyznaczono audiencję w tutejszym Sądzie na dzień 5. lipca 1922 o godzinie 9 przed południem sala Nr. 8. Celem strzeżenia praw Wojciecha Zagrobelnego ustanawia się Pana Dra Bobowskiego adwokata w Tarnopolu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie Wojciecha Zagrobelnego w rzecznej sprawie na je-

go koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział X.

Tarnopol dnia 18. maja 1922. 6056

Cg. Ia. 88/22. Edykt. Strona powodowa Róża I-o Horyń 2-o Żywka wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Iwanowi Rogulskiemu synowi Jurka o uznanie własności realności. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 4. lipca 1922 godz. 8.30 rano w tym Sądzie biuro Nr. 83. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się Dra Kalitowskiego adwokata w Stryju kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział I.

Stryj dnia 1. czerwca 1922. 6062

C. II. 178/22/1. Edykt. Przeciw Dmytrowi Hojczykowski, któremu miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do Sądu powiatowego w Lisku przez Iwana Hojczyka ze Zabrodzia pozew o zniesienie współwłasności realności obj. whl. 130 i 1 gm. Zabrodzie itd. zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 19. lipca 1922 o 9 godz. przed południem. Celem strzeżenia praw wyżej wymienionego nieznan. z pobytu ustanawia się Pana Dmytra Jakima w Zabrodziu kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie swą kurandkę w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział II.

Lisko dnia 3. czerwca 1922. 6064

C. I. 157/22. Edykt. Przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Wasyłowi Kolba wniesiony został przez Jurka Jaremija z Horoszowy do Sądu powiatowego w Mielnicy pozew o własność 1/5 i 11/31 części realności whl. 46 gm. Horoszowa itd. Do rozprawy wyznaczono audiencję na 28. czerwca 1922 godz. 9 rano. Dla strzeżenia praw Wasyła Kolby ustanowiono Dra Izaka Königsberga w Mielnicy kuratorem, który zastępować go będzie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Mielnica dnia 24. marca 1922. 6065

C. IX. 334/22. Edykt. Strona powodowa Wojciech Drohomirecki i tow. wniosła skargę przeciw stronie pozwanej niew. z miejsca pobytu Józefowi Roller do lez. C. IX. 344/22. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 30. czerwca 1922 godz. 9 rano. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne ustanawia się adw. Dra Dworskiego kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział IX.

Stanisławów dnia 17. maja 1922. 6079

C. VII. 123/22/3. Edykt. Strona powodowa Kseńka Wichasta zam. Lewandowska wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Julji Wichastej zam. Hundiak i tow. o dopuszczenie do współposiadania do L. czynn. C. VII. 123/22/3. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 4. lipca 1922 godz. 9.30 przed poł. w tym Sądzie biuro Nr. 23. Ponieważ miejsce pobytu pozwanej jest nieznanne, ustanawia się P. Dra Epsteina adwokata w Złoczowie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział VII.

Złoczów dnia 12. maja 1922. 6106

L. 239/22. Obwieszczenie. Celem nadania hurtowni tytoniu w Strzeliskach nowych (Nadzór kontroli skarbowej Bóbrka) rozpisuje się postępowanie konkurencyjne. O bliższych warunkach obwieszczenia można się dowiedzieć w Dyrekcji okręgu skarbowego Lwów. Podwale I. 3, w Urzędzie gminnym i Oddziale kontroli skarbowej w Strzeliskach nowych, jakoteż w Nadzorze kontroli skarbowej w Bóbrce. Oferty sporządzone na przepisany druk należy wnieść na ręce Dyrektora okręgu skarbowego we Lwowie ul. Podwale I. 3 najdalej do dnia 20. lipca 1922 do godz. 11 przedpoł. Inwalidzi Wojsk Polskich, wdowy i sieroty po poległych żołnierzach są uwolnieni od składania wadium i nie mogą w dotyczących swych ofertach żądać wyższych lub niższych warunków, lecz wyraźnie zaznaczyć musza, iż zgadzają się na podane w obwieszczeniu warunki licytacyjne.

Dyrekcja okręgu skarbowego.

Lwów dnia 12. czerwca 1922. 6094

C. I. 166/22/1. Edykt. Strona powodowa Jan Słysz wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Pawłowi Burnatowskiemu i Hryciowi Polnemu o uznanie własności do L. czynn. C. I. 166/22/1. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 8. czerwca 1922 godz. 10 przed poł. w tym Sądzie biuro. Nr. 17. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się Jędrzeja Burnatowskiego w Pielni kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Sanok dnia 18. maja 1922. 6066

U. 183/22. Ogłoszenie. Wyrokiem Sądu powiatowego w Baligródzie z 24. maja 1922 został uznany winnym art. 19 ust. 2. lipca 1920 Nr. 67 Dzun. 449 oskarżony Stefan Karal rzeźnik z Cisny za to, że w kwietniu 1922 żądał cen i przyjmował ceny nadmierne za przedmioty powszedniego użytku mianowicie za kielbasę i szynkę i za to skazany został na 7 dni aresztu i grzywnę w kwocie 20,000 Mkp., która w razie nie-

ściągłości na dalsze 14 dni aresztu oraz na ponoszenie kosztów karnych.

Sąd powiatowy.

Baligród dnia 13. czerwca 1922. 6063

Cg. Ia. 286/22. Edykt. Mikołaj Medwid wniosł skargę przeciw Iwanowi Mykietów o zeznanie kontraktu. Audiencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 17. maja 1922 godz. 9 rano. Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej jest nieznanne, ustanawia się adw. Dra Bobowskiego kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd okręgowy, Oddział I.

Tarnopol dnia 27. kwietnia 1922. 6104

UPADŁOŚCI.

S. 6/9/318. W sprawie upadłości kupieckiej do majątku Izaka Ingwera kupca we Lwowie zar. pod firmą J. Ingwer wyznacza się audiencję do zebrania ogólnego wierzycieli na dzień 4. lipca 1922 godzina 11 przedpoł. w biurze Nr. 18 niżej wymienionego Sądu. Przedmiotem porządku dziennego będzie: 1) Reasuncja ewentualnej uchwały w sprawie pozbycia nieściągniętych pretensji masalnych; 2) załatwienia rachunku i ustalanie honorarium zawiadowcy masy oraz tegoż zastępcy; 3) zniesienie upadłości. Strony zawiadomione o audjencji w sposób należyty nie mogą zaczepiać uchwał lub ustaleń powziętych na audjencji z tego powodu, że nie mogły brać udziału w rozprawie również nie mogą założyć środka prawnego z powodu omieszczenia celem usprawiedliwienia niestawiennictwa.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów dnia 29. maja 1922. 6085

AMORTYZACJE.

T. 255/21/6. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek S. Boraka skład desek w Demni wyżej ad Skole podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginać, wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu jednego (1) roku, licząc od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia w „Gazecie Lwowskiej” przedłożył temu Sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym użyłby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe, za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Legitymacje zaliczeń wystawione za rewersami na imię S. Borak na nadany towar w Urzędzie stacji kolejowej w Skolem, a mianowicie: 1) Nr. 4587 do listu przewozowego 1/411 Mikołajów, Drohowyże z dnia 29. lipca 1921 kwotę 103.500 Mkp. 2) Nr. 4591 do listu przewozowego 1/10 Komarno Buczały z dnia 1. sierpnia 1921 na kwotę 52.104 Mkp. 3) Nr. 4595 do listu przewozowego 2/32 Drohobycz z dnia 2. sierpnia 1921 na kwotę 55.315 Mkp.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj dnia 1. kwietnia 1922. 6061

KURATELE.

P. XVI. 164/22/6. Edykt. Całkowite pozbawienie własności. Rechter Hilary (Hillel) lat 34 liczący z Mraźnicy zostaje całkowicie pozbawiony własności i zostaje mu przydany kurator w osobie jego matki Debory Rechter z Mraźnicy.

Sąd powiatowy, Oddział XVI.

Drohobycz dnia 8. kwietnia 1922. 6078

LICYTACJE.

A. 239/17/26. L. Edykt licytacyjny. Na wniosek Katarzyny 1 śl. Czaika 2 śl. Hiszczak za zgodą Generalnej Prokuratury Rzpej P. Oddział w Lwowie odbędzie się dnia 10. lipca 1922 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 70 sprzedaż zapisanego na pobożne cele majątku nieruchomego, a to: 1/10 części realności lwh. 148 gm. Wołoszcza, 1/5 z 1/10 części realności lwh. 148 tej gminy, całej realności i lwh. 2045 tej gminy, w realności lwh. 2048 tejże gminy parcel gr. lfk. 1045/3, 1638/1, 1937/2, 1990/2 i 1996/3, następnie kupionej z obszaru dworskiego pgr. lk. 2058/5 z tem, że realności sprzedaje się ryczałtem bez poręki, za obszar, stan i obciążenie i z uwzględnieniem dozwolcia Katarzyny 2 śl. Hiszczak. Cena szacunkowa powyższego majątku wynosi 488.173 Mkp. niżej której sprzedaż nie nastąpi. Jako wadium należy przed przystąpieniem do licytacji złożyć 48.818 Mkp. Cena kupna ma być do dni 30 po udzieleniu przybicia targu, złożoną do depozytu sądowego wraz z 5% odsetkami.

Sąd powiatowy, Oddział VII

Sambor dnia 19. maja 1922. 6006 1-3

FIRMY.

Firm. 318/22. Stow. V. 570. Zmiany i dodatki do wpisanych już w rejestrze firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Kraków. Brzmienie

firmy: Konsum profesorów i funkcjonariuszy Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Stow. zar. z ogr. poręką. Walne zgromadzenie w dniu 12. stycznia 1922 odbyte uchwalilo rozwiązanie stowarzyszenia. Odtąd brzemie firmy z dodatkiem „w likwidacji”. Wybrani likwidatorami następujący profesorowie Uniwersytetu: Dr. Henryk Hoyer, Dr. Tadeusz Sikorski, Dr. Leon Wachholz, Dr. Tadeusz Estreicher, ks. Dr. Konstanty Michalski i Dr. Stanisław Kutrzeba. Odtąd do podpisywania firmy uprawnieni są dwaj likwidatorzy łącznie. Wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych pretensji do 3 miesięcy. Data wpisu 16. marca 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków dnia 11. marca 1922. 4205 1-3

Firm. 517. Stow. VI. 27. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30 lipca 1920. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Związek gospodarczy członków miejskiej Straży obywatelskiej dzielnicy I. M. S. O. we Lwowie. Stow. zar. z ogr. poręką — następujące zmiany: Członkowie dyrektji: Feliks Orzelski, Leonard Podhorodecki, Franciszek Wójcicki, Kazimierz Kalinowski, Jan Stojanowski oraz ich zastępcy: Bruno Baliński i Maksymilian Skorechan ustąpił. Na Nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu w dniu 30. kwietnia 1920 r. ustanowiono członkami Dyrekcji: 1) Franciszka Bijacowskiego, Lwów, ul. św. Józefa 2, 2) Antoniego Kurkowskiego, Lwów, ul. Piekarska 1. 34, 3) Maksymiljana J. H. Lwów, ul. Piekarska 50, 4) Jan N wak, Lwów, Wyspiańskiego 5, 5) Zygmunta Wroblego, Lwów, Grojgera 7, oraz zastępcami dyrektorów: 6) Juljana Hellera, Lwów, Wyspiańskiego 1. 1, 7) Albina Roland, Lwów, św. Antoniego 1. 7.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 11. lipca 1920. 4217

Firm. 518. Sp. III. 175. Zmiany dotyczące już wpisanej firmy spółkowej. Do rejestru wpisano dnia 8-go sierpnia 1921. r. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Kolej lokalna Pila—Jaworzno. Zmiany: Członkiem Rady zawiadowczej ustanowiony został Władysław hr. Zamajski w Korniku wielkopolskim.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 29. lipca 1921. 42 6

Firm. 260. Rg. B. I. 115. Wpis nadania prokury: Do rejestru wpisano dnia 12 lutego 1922. r. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka akcyjna wydawnicza. Zmiany: Prokurę udzielono urzędnikowi spółki Drow. Rudolfowi Ostermanowi we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, Koralmicza 6, — 11. lutego 1922. 4213

Firm. 1343/21. Likwidacja stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 28. lutego 1921 przy stowarzyszeniu „Towarzystwo oszczędności i kredytowe w Kolbuszowej, stow. zar. z ogr. poręką”, że uchwała walnego zebrania z dnia 30. maja 1921 r. ogłasza rozwiązanie stowarzyszenia i zarządzono jego likwidację, której przeprowadzenie powierzono Dyrekcji Towarzystwa. Zarząd Towarzystwa firmę stowarzyszenia podpisywać będzie z dodatkiem w likwidacji.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów dnia 19. listopada 1921. 4124

Firm. 400/22. Rej. C. 16. Wpis spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wpisano do rejestru dnia 27. marca 1922. Siedziba spółki: Rzeszów. Brzmienie firmy: „Sus” związek kupców i producentów nierogacizny w Rzeszowie, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Data aktu notarialnego: Rzeszów 16. marca 1922 Lrep. 22427. Przedmiot przedsiębiorstwa: Zakupno, wywóz i przywóz nierogacizny. Zawiadowcą spółki jest: Jan Uzarski kupiec i właściciel realności w Rzeszowie. Podpis firmy: Podpisywanie spółki następuje w ten sposób, że zawiadowca pod wpisaniem, wydrukowaniem lub stampilią wyciśniętą brzmieniem firmy kładzie swój podpis. Udział członków ustanowiono na 50.000 Mkp., a kapitał zakładowy spółki wynosi 500.000 Mkp. i został całkowicie wpłacony.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów dnia 25. marca 1922. 4125

Firm. 288/21. Rg. A. I. 189. Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej. Wpisano do rejestru handlowego dla firmy pojedynczych. Siedziba firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: Walenty Stelmaczyński, fabryka stolarska w Stanisławowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: stolarstwo. Właściciel: Walenty Stelmaczyński, który powyższą firmę pod wyciśniętą stampilią pełnym imieniem i nazwiskiem podpisywać będzie. Dzień wpisu: 29. listopada 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów dnia 26. listopada 1921. 4131

Firm. 338/21. Rg. A. I. 149. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych. Do rejestru Oddział A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Pacyków koło Stanisławowa. Brzmienie firmy dotyczyca: Pierwsza galicyjska fabryka art. fajansów i terracoty Pacyków ad Stanisławów; po niemiecku: Erste galizische Kunst Fayensen und Terracotten Fabrik Pacyków a/St. Zmiana firmy w brzmieniu firmy odtąd: „Polska fabryka fajansów w Pacykowie koło Stanisławowa”. Właściciel firmy — będzie firmę w ten sposób, że jedynie pod brzmieniem firmy „Polska fabryka fajansów w Pacykowie koło Stanisławowa” podpisze się pierwszą literą imienia i nazwiskiem „A. Lewicki”. Data wpisu 6. stycznia 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów dnia 4. stycznia 1922. 4132

Firm. 383. stow. VI. 356. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 21. marca 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Zrzeszenie spożywcze Pałafia, Śnieżna we Lwowie. Stow. zar. z ogr. poręką. Zmiany: Na walnym zgromadzeniu odbytem dnia 19. lutego 1922 uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia. Likwidatorami ustanowiono Ada-

ma Baczyńskiego sędziego okr. i Edwarda Amana dyrektora tabuli we Lwowie, którzy podpisywać będą firmę łącznie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 20. marca 1922. 4146

Firm. 38. Rg. C. III. 156. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 19. marca 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Towarzystwo agrarno-osadnicze, Spółka z ogr. odp. Zmiany: Na walnym zgromadzeniu odbytem 29. maja 1921 poświadczonym notarialnie do l. rep. 81046 zmieniono par. 7, 12, 16, 17 kontraktu spółki w sposób jak w odpisie protokołu przechowanym w zbiorze załączek. Kapitał zakładowy, wynoszący dotychczas 200.000 k. podwyższono do kwoty 420.000 Mkp. i do udziału w podwyższonym kapitale dopuszczono spółników w stosunku do wysokości dotychczasowych wkładów zakładowych, które spółnicy wpłacili w całości.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 15. marca 1922. 4147

Firm. 380. Rg. B. I. 167. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 20. marca 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Oikos Związkowe Zakłady przemysłu i budownictwa drzewnego, spółka akcyjna. Zmiany: Uchwałą Walnego zgromadzenia, nadzwyczajnego akcjonariuszów z dnia 18. kwietnia 1921. zatwierdzoną postanowieniem Min. przem. i handlu oraz skarbu z dnia 18. sierpnia 1921 postanowionem zostało podwyższenie kapitału akcyjnego spółki o 60.000.000 Mkp., tj. do 120.000.000 Mkp. drogą emisji III. 60.000 sztuk nowych na okaziciela opiewających gotówką pełno wpłaconych akcji nom. wart. 1000 Mkp. każda. Następnie z mocy tej samej uchwały Walnego zgromadzenia akcjonariuszy z 18. kwietnia 1921 zatwierdzonej postanowieniem Min. przem. i handlu i skarbu z dnia 27. października 1921 postanowionem zostało podwyższenie kapitału akc. o dalszych 30.000.000 Mkp. czyli do 150.000.000 Mkp. drogą IV. emisji 30.000 sztuk akcji nowych, opiewających na okaziciela gotówką pełno wpłaconych nom. wart. każda po 1000 Mkp.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 20. marca 1922. 4148

Firm. 1522. Rg. A. II. 189. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej spółkowiej. Do rejestru wpisano dnia 6. lipca 1921. Siedziba spółki: Lwów. Brzmienie firmy: Zakłady dla fotografii i powiększeń „Sztuka“ M. Appel i Ska. Zmiany: Wskutek wystąpienia spółnika Leona Appla została Spółka rozwiązana. Firma Spółki będzie oddał brzmieć: „Zakłady dla fotografii i powiększeń „Sztuka“, Marcin Appel“. Właścicielem firmy jest oddał wyłącznie spółnik Marcin Appel, który firmę w ten sposób podpisywać będzie, iż pod brzmieniem firmy Zakłady dla fotografii i powiększeń „Sztuka“ M. Appel wypisanem, wydrukowanym lub wybitym podpisywać będzie swe nazwisko.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 4. lipca 1921. 4151

Firm. 609. Rg. A. II. 189. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 8. września 1919. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Zakłady dla fotografii i powiększeń „Sztuka“ M. Appel i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie zakładu dla zdjęć fotograficznych oraz powiększeń, jakoteż kupna i sprzedaży artykułów fotograficznych i ram do fotografii powiększeń. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa. Spółnicy: Marcin Appel, K. Lwowie Legionów 1 i Leon Appel kupiec we Lwowie Legionów 1. Spółnicy uprawnieni do zastępstwa: Obaj spółnicy łącznie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszczają obaj spółnicy łącznie swe imię i nazwisko.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 2. września 1919. 4152

Firm. 982/21. Stow. VII. 184. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 28. stycznia 1922. Siedziba firmy: Skniłów. Brzmienie firmy: Hospodarsko-spożywcza spółka „Nywa“, kooperatywa z obm. porokoju w Skniłowie. Zmiany: Udział członka wynosi 1000 Mkp. z czego połowa płatna przy przystąpieniu do spółdzielni a reszta w ciągu roku obrotowego. Każdy spółnik może mieć więcej udziałów.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 27. stycznia 1922. 4153

Firm. 355. Rg. C. V. 51. Wpis firmy spółkowiej. Do rejestru wpisano dnia 1. lipca 1921. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Torhowelno promysłowa spółka Topas, spółka z obmezenoju porokoju we Lwowie; po polsku: Handlowa przemysłowa spółka Topas, spółka z ogr. poroką we Lwowie; po niemiecku: Handels und Industrie Gesellschaft Topas Ges. m. b. H. in Lemberg. Przedmiot przedsiębiorstwa: Hurtowne kupno i sprzedaż na własny lub cudzy rachunek środków spożywczych pierwszej potrzeby ziemiopłodów, manufaktur, wyrobów przemysłowych, maszyn i narzędzi, materiałów lasowych i budowlanych, potrzebnych do gospodarskiej odbudowy kraju, handel towarami wszelkiego rodzaju będących w wolnym obrocie, przywóz z zagranicy i wywóz wyrobów i towarów za granicę, zakładanie, prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych w szczególności takich, które stoją w łączności z gospodarską odbudową kraju, kupno i sprzedaż posiadłości. Czas trwania nieograniczony. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie udziałowym we formie aktu notarialnego z daty Lwów 17. marca 1921 l. rep. 13507. Kapitał zakładowy spółki 600.000 Mkp., na to wpłacono 150.000 Mkp. Do zastępstwa spółki uprawniona jest dyrekcja. Dyrektorami są: Dr. Stefan Baran, Zenon Peleński i Andrzej Terpylak we Lwowie. Zastępcami dyrektorów Julian Mudrak i Hilary Czapelski we Lwowie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy kładą swe podpisy dwaj dyrektorowie albo jeden dyrektor i prokurysta. Ogłoszenia umieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 1. lipca 1921. 4160

Firm. 374 stow. VI. 193. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 21. marca 1922. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Chrześcijański Związek dzierżawców na południowo-wschodnich kresach Polski, stow. zar. z ogr. poroką. Zmiany: Na walnym zgromadzeniu odbytem dnia 27. października 1921 uchwalono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia. Likwidatorami wybrano pp. Leopolda Korzennego, Bogdana Mojżeszowicza i Wincentego Sokulskiego, którzy łącznie zastępować będą i podpisywać firmę likwidacyjną.

Sąd okręgowy cyw. jako handlowy, Oddział IV, Lwów dnia 19. marca 1922. 4161

KTOBY WIEDZIAŁ. o miejscu pobytu Antoniego Dindorfa, który zaginął w roku 1921 w październiku na Wołyniu, 5 dyw. piech. W.P., raczy łaskawie donieść s troskanej matce, Barbarze Dindorf, Gródecka 70

Reklama, dźwignią handlu!

SPRZEDAZ OFERTOWA PUBLICZNA

czterech garniturów używanych pługów parowych Fowlera Heilbrona Dehnego i Ventzkyego — wymagających remontu, zarządzona reskryptem Ministerstwa Rolnictwa i D. P. L. 4663/R. V., odbędzie się w biurze Inspektoratu Okręgowego pomocy Rolnej we Lwowie, Kopernika 20, dnia 28. czerwca 1922 o godz. 12 w południe.

Wymienione pługi za poprzednim zgłoszeniem się w Inspektoracie w godzinach urzędowych oglądać można, Lwów, Janowska 115. Reflektanci winni swoje pisemne oferty przedłożyć Inspektoratowi najdalej do 28. czerwca godzina 10 i złożyć przed godz. 12 wadium w gotówce lub papierach wartościowych mających popularne bezpieczeństwo w kwocie 600.000 Mp., które po ukończeniu licytacji ofertom zostanie zwrócone, względnie licytantowi uzyskującemu definitywną przybicie na cenę kupna, potrącone.

Inspektorat zastrzega sobie zupełną swobodę wyboru dla udzielenia przybicia. Nabywca otrzymujący przybicie, winien natychmiast uścić całą cenę kupna, tudzież koszt ogłoszenia edyktu pod rygorem unieważnienia udzielonego mu przybicia — utraty połowy wadium i udzielenia przybicia innemu oferentowi. Cenę wywołania każdego garnituru stanowi cena szacunkowa pługów w kwocie 6.000.000 Mkp.

Przeglądając protokół i bliższych informacjach zasięgnąć można w Inspektoracie. W pisemnych ofertach podać należy na który garnitur oferent reflektuje i jaką zań cenę ofiaruje.

Inspektorat może nie przyjąć żadnej oferty.
INSPEKTORAT OKRĘGOWY POMOCY ROLNEJ.
Lwów, 14-go czerwca 1922.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA.
Z Drukarni Polskiej, pod zarz. J. Raczyńskiego, Lwów, Chorążczyzna 31.

L. 871/22.

KONKURS.

Magistrat król. wol. miasta Mikołajowa n/Dn. rozpisuje konkurs celem obsadzenia posady kasjera miejskiego.

Kandydaci narodowości polskiej prócz kwalifikacji wymaganej ustawą gminną z 3/7 1896 Dz. u. kr. Nr. 51 muszą posiadać przynajmniej jednoroczną praktykę przy autonomicznych władzach administracyjnych.

Posada ta nadana będzie prowizorycznie na rok a po roku zadowolniającej służby nastąpić może stabilizacja.

Podania, w których podać należy żądane wynagrodzenie, wnosić należy do Zarządu gminy do 31. lipca 1922.

Magistrat król. woln. m. Mikołajowa.

ZAPROSZENIE.

W środę dnia 28. czerwca 1922 o godzinie 5 po południu, odbędzie się w sali Rady nadzorczej kraj. Tow. zal. urzędników ul. Skarbkowska 5

XXIV. Walne Zgromadzenie

członków kraj. Tow. zal. urzędników z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu Walnego Zgromadzenia z dnia 28 maja 1921.
2. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności za rok 1921.
3. Sprawozdanie i wnioski Komisji rewizyjnej w sprawie rachunków za rok 1921.
4. Sprawa wyboru 5 członków Rady nadzorczej na 3 lata i na dwa lata i 3 zastępców na 1 rok.
5. Sprawa nominacji dwóch członków Dyrekcji i trzech zastępców na trzy lata.
6. Wnioski Rady nadzorczej w sprawie rozdziału nadwyżki obrotowej za r. 1921.
7. Sprawa preliminarza wydatków administracyjnych na rok 1922.
8. Wnioski członków.

Jako legitymacja — książeczka udziałowa.

W razie braku kompletu odbędzie się w tym samym dniu i w tym samym lokalu o godzinie 6 wieczór ponowne Walne Zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym a uchwały tego Zgromadzenia będą ważne bez względu na ilość obecnych członków.

Rachunki Towarzystwa mogą członkowie przejrzeć i podjąć w biurze Towarzystwa. 6093

II. TARGI WSCHODNIE

we Lwowie od 5/IX.—15/IX. 1922 r.

Termin zgłoszeń dla wystawców

upływa 30. czerwca 1922 r.

Zgłoszenia przyjmują:
Biuro: „TARGÓW WSCHODNICH“ we Lwowie.

ZASTĘPSTWA:

Biurowo podróży „Orbis“ wszystkie oddziały.	w Bielsku:
w Warszawie:	Inż. Siltiger ul. Ry Papyrus - Strzelnicza 25.
Polski Zw. Hand.-Przem. — Szpitalna 1 m8	Adolf Brüll i Synowie.
„Waw“ — Złota 5.	w Gdańsku:
Stow. Kup. Polskich — Szkolna 10.	R. Francke Red. — Hundegasse 28.
„Komispol“ — Krak.-Przedm. 16/18.	Bałtyk Dom Handl. — Alisgraben 97-97
w Krakowie:	Nordisch Transp. Gez. nebst Stadigraben 3.
Przemysł ludowy — Fl. św. Ducha.	w Bydgoszczy:
Praca — Karmelicka 16.	Reklama Polska — Gdańska 164.
w Łodzi:	Zw. Tow. Kup. Dr. Winiarski — Zduny 48.
Bracia Szczecińscy — Przejazd 15.	w Białymostku:
w Sosnowcu:	„Dohan“ — św. Rocha 8.
Red. Maciejowski Józef — Kołtataja 3.	w Lublinie:
Biuro Ubez. Kasztalski J. — Prosta 10.	Stow. Kupców Polskich — Powiatowa 1.
w Wilnie:	w Częstochowie:
Komispol — Jagiellońska 8.	Komispol.
Wileńskie T-wo — Wileńska 24.	w Katowicach:
w Poznaniu:	Kłeczynski Jan — Hotel Monopol.
Reklama Polska — Marcinkowskiego 6.	w Równie:
Związek Kupców.	Wawel — Szosowa 68.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.